ЦЕРКВА ІСУСА ХРИСТА СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ • КВІТЕНЬ 2018

Ліягона

Що ми святкуємо у Великодню неділю?, с. 12

Застосування технологій у справі розбудови Господнього царства, с. 18

У Бога була робота для Джозефа, с. 26

Розуміти історію і вчення ісламу, с. 32

ВАШЕ ПОКЛОНІННЯ У ХРАМІ І СЛУЖІННЯ ТАМ ЗАРАДИ ВАШИХ ПРЕДКІВ ... ЗМІЦНИТЬ ВАШЕ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ЗАЛИШАТИСЯ НА ШЛЯХУ ЗАВІТІВ.

ПРЕЗИДЕНТ РАССЕЛ М. НЕЛЬСОН

З послання Першого Президентства, с. 4.

Ліягона, квітень 2018

ПОСЛАННЯ

4 **Послання Першого Президентства: Разом уперед**
Президент Рассел М. Нельсон

СТАТТІ

12 **Останній самотній шлях Спасителя**
Чейкелл Уордлей
Цієї Великодньої пори поміркуйте над тим, як різні аспекти спокутної жертви Спасителя впливають на вас під час вашої подорожі цим життям.

18 **Давайте ділитися своїм знанням про Спасителя**
Старійшина Гарі Е. Стівенсон
Завдяки сучасному швидкому розвитку у світі технологій, ми маємо зараз більше можливостей, ніж будь-коли, розповідати про Ісуса Христа.

26 ***Святі:* Розповіді про Церкву—розділ 3: Золоті пластини**
Після того як ангел Мороній відвідав Джозефа Сміта, Джозеф уперше побачив золоті пластини.

32 **Розуміти іслам**
Деніел С. Петерсон
Коротка історія й основні вчення другої найбільшої релігії у світі.

РУБРИКИ

8 **З трибуни: Кошики і банки**
Чейко Н. Оказакі

10 **Класика євангелії: Яскравий недільний ранок**
Старійшина Джозеф Б. Віртлін

40 **Голоси святих останніх днів**

44 **Портрети віри: Ракотомалала Альфоне**

80 **До нових зустрічей: Реальність Воскресіння**
Старійшина Д. Тодд Крістофферсон

НА ОБКЛАДИНЦІ
Ілюстрація Джона Макнотона.

ДОРОСЛІЙ МОЛОДІ

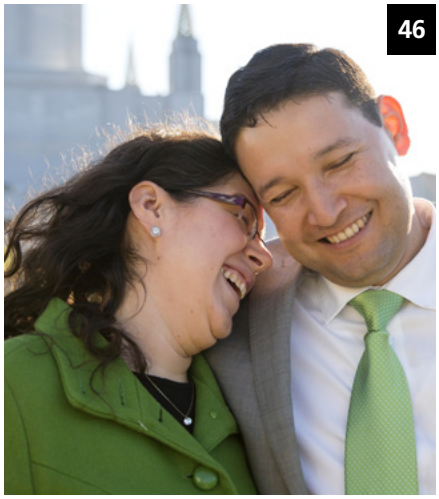

46 **Шляхи до справжнього щастя**
Старійшина Уліссес Соарес
Справжнє і тривале щастя ми зможемо знайти тільки тоді, коли будемо жити за принципами євангелії Ісуса Христа.

50 **Шлюб, гроші та віра**
Сандей Чібуке Обасі
Моя наречена і я випробували нашу віру, коли не мали достатньо грошей на підготовку до весілля.

МОЛОДІ

52 **Запитання і відповіді**
Що я можу робити, аби відновити віру? Чому Бог допускає війни?

54 **Молитва: ключ до свідчення і Відновлення**
Старійшина Роберт Д. Хейлз
З життя Джозефа Сміта ми навчаємося, яким є перший крок до розвитку свідчення: молитва.

58 **Що, чому і як: етапи Відновлення**
Фейт Сатерлін Блекхерст
Як пов'язані між собою розподіли, відступництво і Відновлення?

62 **Пізнавати Спасителя**
Сара Хансон
Ми можемо відчувати все більше миру і розуміння мети, коли за допомогою Писань дізнаємося про Ісуса Христа.

ДІТЯМ

66 **Що для мене означає Відновлення**
За допомогою цієї гри "знайди пару" дізнайся про події з історії Церкви, які впливають на твоє життя сьогодні!

68 **Апостоли свідчать про Христа**
Старійшина Девід А. Беднар

69 **Дивовижний урок**
Старійшина Валері В. Кордон
Якщо ми будемо довіряти Господу і сплачувати десятину, Він благословить нас тим, що нам потрібно.

70 **Взуттєва майстерня Абуело**
Рей Голдруп
Найкращий час для покаяння за неправильний вибір—зараз.

72 **Хай ваше світло сяє: Май сміливість бути добрим!**
Клавдія розповідає про те, як вона захищає інших і виявляє до них доброту.

74 **Загублений і знайдений**
Каел С.
Я загубився в лісі, але знав, що можу молитися і Бог мені допоможе.

75 **Наша сторінка**

76 **Оповідання з Писань: Йосипа продають до Єгипту**
Кім Уебб Рейд

79 **Розмальовка: Ісус каже: "За Мною йдіть"**

Чи зможете ви знайти в цьому номері заховану Ліягону? Підказка: Чого ви навчилися завдяки своїм дідусям і бабусям?

КВІТЕНЬ 2018 ТОМ 21 НОМЕР 4
ЛІЯГОНА 14750 192

Міжнародний журнал Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Перше Президентство: Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс, Генрі Б. Айрінг

Кворум Дванадцятьох Апостолів: М. Рассел Баллард, Джеффрі Р. Холланд, Дітер Ф. Ухтдорф, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук, Д. Todd Крістофферсон, Ніл Л. Андерсен, Рональд А. Разбанд, Гарі Е. Стівенсон, Дейл Г. Ренлунд

Редактор: Уго Е. Мартінес
Помічники редактора: Ренделл К. Беннетт, Керол Ф. Мак-Конкі
Консультанти: Брайан К. Ештон, Бонні Х. Кордон, ЛеГранд Р. Кертіс мол., Едвард Дубе, Шерон Юбенк, Дональд Л. Холлстром, Дуглас Д. Холмс, Ерік В. Копічке

Головний директор: Річард А. Хітон
Директор церковних журналів: Аллан Р. Лойборг
Бізнес-менеджер: Гарф Кеннон

Головний редактор: Адам С. Олсон
Помічник головного редактора: Раян Карр
Помічник з видавництва: Франсиска Олсон
Редколегія: Марисса Денніс, Девід Діксон, Девід А. Едвардс, Метью Д. Фліттон, Лорі Фуллер, Гарретт Х. Графф, Ларен Портер Гонт, Джон Райан Дженсен, Шарлот Ларкабал, Майкл Р. Морріс, Ерік Б. Мердок, Саллі Джонсон Одекірк, Джошуа Дж. Перкі, Джен Пінборо, Річард М. Ромні, Мінді Енн Селу, Марісса Віддісон

Головний директор художнього відділу: Дж. Скотт Кнудсен
Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон
Дизайнери: Дженетт Ендрюз, Фей П. Андрус, Менді Бентлі, С. Кімболл Ботт, Томас Чайлд, Девід Грін, Коллін Хінклі, Ерік П. Джонсен, Сюзен Лофгрен, Скотт М. Моой, Емілі Чієко Ремінгтон, Марк В. Робінсон, Рейчел Сміт, Брет Тир, К. Ніколь Улкенхорст
Координатор з прав власності: Коллітт Небекер Он
Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс
Склад видавництва: Іра Глен Адайр, Джулі Бурдетт, Томас Г. Кронін, Брайан В. Джіджі, Джинні Дж. Нільсон, Дерек Річардсон
Підготовка до друку: Джошуа Денніс, Аммон Гарріс

Відповідальний за друк: Стівен Льюїс
Відповідальний за розповсюдження: Трой Р. Баркер

За інформацією щодо передплати і цін поза межами Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.lds.org або звертайтеся до місцевого розподільчого центру Церкви або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайт liahona.lds.org; поштою до *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; або електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org.

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас" або "дороговказ") друкується: албанською, англійською, біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською, голландською, грецькою, датською, естонською, індонезійською, ісландською, іспанською, італійською, камбоджійською, китайською, кірибаті, корейською, китайською (спрощеною), латвійською, литовською, мальгаською, маршалійською, монгольською, німецькою, норвезькою, польською, португальською, російською, румунською, самоанською, себуано, словенською, суахілі, тагальською, таїтянською, тайською, тонганською, угорською, українською, урду, фіджійською, фінською, французькою, хорватською, чеською, шведською та японською мовами. (Періодичність видання різна в залежності від мови).

© 2018 by Intellectual Reserve, Inc. Усі права застережено. Printed in the United States of America.

Інформація щодо авторського права: Якщо не вказано інше, окремі особи можуть копіювати матеріали з *Ліягони* для особистого, некомерційного використання (а також для церковних покликань). Це право може бути скасовано у будь-який час. Візуальни матеріали не можна копіювати, якщо про ці обмеження зазначено у рядку з інформацією про мистецьку роботу. Питання щодо авторського права треба направляти до Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна адреса: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: April 2018 Vol. 21 No. 4. LIAHONA (USPS 311-480) Ukrainian, (ISSN 1096-5173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

БІЛЬШ ДОКЛАДНО ОН-ЛАЙН

Читайте статті та надсилайте свої на адресу: **liahona.lds.org.**

Знайдіть надихаючі послання, якими можна поділитися (англійською, португальською та іспанською мовами) на сайті **facebook.com/liahona**

Надсилайте відгуки на адресу: **liahona@ldschurch.org.**

Підпишіться на **store.lds.org.** Або зайдіть у розподільчий центр, запитайте у провідників приходу чи зателефонуйте за номером 1-800-537-5971 (США і Канада).

ФОТОГРАФІЇ ВІД GETTY IMAGES

ТЕМАТИЧНИЙ ПОКАЖЧИК

Номери сторінок відповідають першій сторінці статті.

Великдень, *10, 12, 80*
Відновлення, *26, 54, 58, 66*
Відступництво, *54, 58*
Війна, *52*
Віра, *46, 50, 52, 68*
Воскресіння, *10, 12, 80*
Десятина, *66, 69*
Джозеф Сміт, *26, 54, 58, 66*
Доброта, *72*
Жертва, *12, 44*
Завти, *4*
Історія Церкви, *26, 54, 66*
Ісус Христос, *10, 12, 18, 62, 66, 68, 79, 80*
Книга Мормона, *26, 54, 66*
Молитва, *26, 52, 54, 74*
Натхнення, *40, 42*
Небесний Батько, *12, 46, 52, 66, 74, 80*
Писання, *41, 52, 62, 76*
Покаяння, *70*
Приклад, *72, 76*
Релігія, *32*
Свідчення, *12, 62*
Святий Дух, *8, 42, 52, 66, 72*
Смерть, *10, 12, 26, 43, 80*
Соціальні медіа, *18*
Спокута, *10, 12, 80*
Технології, *18*
Храми, *40, 75*
Хрищення, *75*
Церковні провідники, *4*
Чесність, *70*
Шлюб, *50*
Щастя, *46*

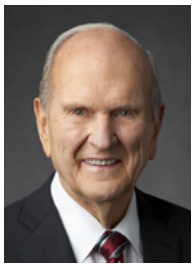

**Президент
Рассел М. Нельсон**

Разом уперед

Від редакції: Президента Нельсона було рукопокладено 17-м Президентом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів 14 січня 2018 року. Він звернувся з цим посланням 16 січня під час прямої трансляції з прибудови Солт-Лейкського храму. На його прохання цей виступ публікується у цьому номері.

Дорогі брати і сестри, я відчуваю глибоке смирення під час зустрічі з вами цього ранку. Чотири дні тому ми поховали велику людину, пророка Божого—Президента Томаса С. Монсона. Жодні слова не можуть передати масштабу та величі його життя. Я вічно буду цінувати нашу дружбу і з вдячністю пам'ятатиму, чого він мене навчив. Тепер нам треба дивитися у майбутнє з абсолютною вірою в нашого Господа Ісуса Христа, бо це Його Церква.

Два дні тому всі нині живі апостоли зустрілися у верхній кімнаті Солт-Лейкського храму. Там вони дійшли одностайної згоди, по-перше, реорганізувати Перше Президентство і, по-друге, щоб я служив Президентом Церкви. Словами важко передати, що я відчув, коли мої Брати—Брати, які мають усі ключі священства, відновлені через пророка Джозефа Сміта у цьому розподілі,—поклали свої руки мені на голову, щоб висвятити і рукопокласти мене Президентом Церкви. То була священна мить, коли я відчував глибоке смирення.

Потім то вже була моя відповідальність розпізнати, кого Господь підготував бути моїми радниками. Як я міг вибрати лише двох з-посеред дванадцятьох інших апостолів, кожного з яких я так сильно люблю? Я глибоко вдячний, що Господь відповів на мої палкі молитви. Я дуже вдячний, що президент Даллін Харріс Оукс і президент Генрі Бенніон Айрінг погодилися служити зі мною в якості першого і другого радників відповідно. Президент Дітер Ф. Ухтдорф зайняв своє місце у Кворумі Дванадцятьох Апостолів. Він уже отримав важливе завдання, для якого його було унікальним чином підготовлено.

Я віддаю належне йому і президенту Айрінгу за їхнє надзвичайне служіння в якості радників Президента Монсона. Вони виявили неабияку здібність, відданість

Щомісячні Послання Першого Президентства припиняються

Це послання буде останнім Посланням Першого Президентства, опублікованим у журналах на регулярній основі. У майбутньому Перше Президентство ділитиметься важливими посланнями у міру потреби за допомогою різноманітних церковних каналів, у тому числі через церковні журнали і сайт LDS.org.

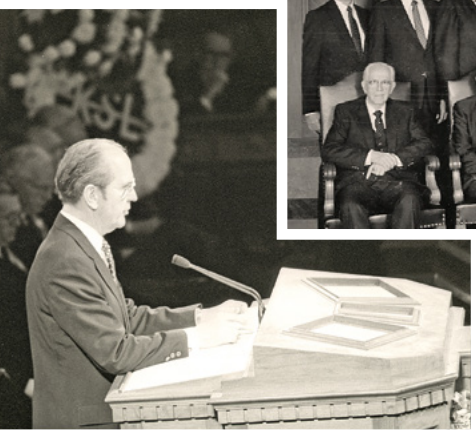

Кожен день служіння в якості апостола— це день навчання і підготовки до більшої відповідальності у майбутньому.

ФОТОГРАФІЮ ПРЕЗИДЕНТА НЕЛЬСОНА ПІД ЧАС ВИСТУПУ В СОЛТ-ЛЕЙКСЬКІЙ СКИНІЇ ЛЮБ'ЯЗНО НАДАНО МУЗЕЄМ І АРХІВАМИ ІСТОРІЇ ЦЕРКВИ

і натхнення. Ми їм дуже вдячні. Кожен з них готовий служити там, де він зараз найпотрібніший.

Як другий по старшинству апостол, президент Оукс також стає президентом Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Однак, враховуючи його покликання до Першого Президентства і у відповідності з порядком Церкви, президент М. Рассел Баллард, наступний по старшинству, служитиме діючим президентом цього кворуму. Перше Президентство працюватиме пліч-о-пліч з Дванадцятьма, аби зрозуміти волю Господа і просувати вперед Його священну роботу.

Ми вдячні за ваші молитви. За нас молилися по всьому світу. Наступного ранку після смерті Президента Монсона одна така молитва була промовлена 4-річним хлопчиком на ім'я Бенсон. Я цитую уривки з листа його мами, який вона надіслала моїй дружині Венді. Бенсон молився: "Небесний Батьку, дякую, що Президент Томас С. Монсон знову зміг побачити свою дружину. Дякую за нашого нового пророка. Допоможи йому бути сміливим і не боятися, що він новачок. Допоможи йому зростати і бути здоровим та сильним. Допоможи йому мати силу, бо в нього є священство. І допоможи нам завжди бути добрими".

Я вдячний Богові за таких дітей і за батьків, які відповідально ставляться до свого обов'язку бути праведними, цілеспрямованими батьками—за всіх батьків, учителів і членів Церкви, які несуть важкі тягарі, але з такою готовністю служать. Іншими словами, я смиренно висловлюю вдячність за кожного з вас.

Залишайтеся на шляху завітів. Ваше зобов'язання іти за Спасителем шляхом укладання і дотримання завітів з Ним відкриє двері всім духовним благословенням і привілеям, доступним чоловікам, жінкам і дітям, де б вони не жили.

Господь—наш керманич

Оскільки ми будемо разом іти вперед, я запрошую вас подумати про величний спосіб, в який Господь керує Своєю Церквою. Коли Президент Церкви іде з життя, не є таємницею те, кого покличуть служити на цій посаді. Немає виборів, агітації, лише спокійна робота відповідно до божественного плану правонаступництва, встановленого Самим Господом.

Кожен день служіння в якості апостола—це день навчання і підготовки до більшої відповідальності у майбутньому. Потрібні десятиліття служіння, перш ніж наймолодший апостол в колі займе місце найстаршого. Протягом цього часу він здобуває власний досвід у кожній сфері роботи Церкви. Він також добре знайомиться з народами землі, у тому числі з історією, культурою і мовою тих народів, оскільки неодноразово подорожує світом, виконуючи різні доручення. Цей процес правонаступництва у провідництві Церкви є унікальним. Я не знаю нічого подібного до нього. І це не повинно нас дивувати, оскільки це Господня Церква. Він не діє у звичний для людини спосіб.

Я служив у Кворумі Дванадцятьох під проводом п'ятьох попередніх Президентів Церкви. Я спостерігав, як кожен з Президентів отримує одкровення і діє відповідно до нього. Господь завжди давав і буде давати настанови та натхнення Своїм пророкам. Господь стоїть на чолі. Ми, кого було висвячено свідчити про Його святе ім'я по всьому світу, і надалі будемо прагнути пізнавати Його волю і виконувати її.

ФОТОГРАФІЯ ЖІНКИ ПЕРЕД ХРАМОМ ДЖОРДАН-РІВЕР, ЮТА, ФОТОГРАФІЯ МОЛОДЯТ ПЕРЕД ХРАМОМ НЬЮПОРТ-БІЧ, КАЛІФОРНІЯ

Залишайтеся на шляху завітів

А зараз я звертаюся до кожного члена Церкви: залишайтеся на шляху завітів. Ваше зобов'язання іти за Спасителем шляхом укладання і дотримання завітів з Ним відкриє двері всім духовним благословенням і привілеям, доступним чоловікам, жінкам і дітям, де б вони не жили.

Ми, нове президентство, хочемо почати, маючи на думці певну мету. Саме тому ми звертаємося до вас сьогодні з храму. Мета, досягнути якої бажає кожен з нас,—це бути обдарованими силою в домі Господа, запечататися із сім'єю, бути вірними укладеним у храмі завітам, які дадуть нам змогу отримати найбільший дар від Бога—вічне життя. Храмові обряди і завіти, які ви там укладаєте, є ключем до зміцнення вашого життя, шлюбу й сім'ї, а також вашої здатності протистояти атакам супротивника. Ваше храмове поклоніння і служіння там заради ваших предків благословить вас більшою здатністю отримувати особисте одкровення, спокоєм та зміцнить ваше зобов'язання залишатися на шляху завітів.

А якщо ви зійшли зі шляху, дозвольте мені запросити вас з усією надією мого серця, будь ласка, поверніться. Якими б не були ваші тривоги, якими б не були ваші труднощі, для вас є місце у цій Господній Церкві. Ви, як і ті покоління, що народяться в майбутньому, матимете благословення завдяки вашим нинішнім зусиллям повернутися на шлях завітів. Наш Небесний Батько любить Своїх дітей і Він хоче, аби кожен з нас повернувся до Нього додому. Це—велична мета Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів—допомогти кожному з нас повернутися додому.

Я висловлюю вам свою глибоку любов—любов, яка зростала упродовж десятиліть, коли я з вами зустрічався, поклонявся з вами і служив вам. Наше божественне доручення—іти до кожного народу, коліна, язика і людей, допомагаючи підготувати світ до Другого пришестя Господа. Це ми будемо робити з вірою в Господа Ісуса Христа, знаючи, що Він на чолі. Це—Його робота і Його Церква. Ми—Його слуги.

Я заявляю про свою відданість Богові, нашому Вічному Батькові, і Його Синові, Ісусу Христу. Я знаю Їх, люблю Їх і даю обіцяння служити Їм—і вам—до останнього подиху. У священне ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

КОШИКИ І БАНКИ

Чейко Н. Оказакі

ПРО СЕСТРУ ОКАЗАКІ

Чейко Нішимура Оказакі (1926–2011) виросла на Гаваях, США, в буддійській сім'ї японського походження. Вона приєдналася до Церкви, коли їй було 15 років.

На той час сестра Оказакі вже зрозуміла складність свого етнічного й культурного статусу. Непокоячись тим, як інші люди будуть сприймати їх після того, як японська армія бомбардувала Перл-Харбор, Гаваї, сестра Оказакі разом з матір'ю спалила всі японські реліквії, які вони мали. Але потім вона подивилася в дзеркало і подумала: "Я ніколи не була в Японії. Я не японка в своєму серці. Однак я не можу втекти від самої себе. Мої очі, моя шкіра і моє волосся—такі, як у японців"[1].

Сестрі Оказакі довелося відчувати на собі расизм упродовж усього свого життя. Вона почала працювати вчителькою після Другої світової війни, коли антияпонські настрої все ще вирували в Сполучених Штатах. Троє матерів відмовилися водити своїх дітей у її клас. Однак сестра Оказакі невдовзі подолала їхній спротив[2].

Сестра Оказакі була першою жінкою, яка служила в усіх трьох правліннях допоміжних жіночих організацій: спочатку в Товаристві молодих жінок, потім у Початковому товаристві, а після того в Товаристві допомоги[3].

Це послання є витягом з її виступу на генеральній конференції 1996 року. Він присвячений єдності й різноманіттю (пунктуацію та вживання великої літери стандартизовано).

Ця нова серія висвітлює життя відданих жінок та містить їхні послання. Їх узято з книги *At the Pulpit: 185 Years of Discourses by Latter-day Saint Women (З трибуни: 185 років виступів жінок-святих останніх днів* (2017).

Бог наділив нас багатьма дарами, великим різноманіттям і багатьма відмінностями, але є одне дуже важливе, що ми знаємо одне про одного—ми є Його дітьми.

Ми, члени Церкви, маємо завдання—вчитися одне від одного, аби ми могли любити одне одного і зростати разом.

Учення євангелії є абсолютно незмінними. Вони важливі, але те, як ми їх подаємо, може відрізнятися. Хочу навести простий приклад, аби показати різницю між ученнями Церкви та способом їх викладання з огляду на культурні відмінності. Ось банка персиків, вирощених у Юті, приготованих домогосподаркою, яка живе в Юті, аби подати їх своїй сім'ї в зимовий період. Гавайські домогосподарки не консервують персиків. Вони збирають достатньо фруктів на кілька днів і зберігають їх у кошиках, таких як цей, щоб подавати сім'ї. У цьому кошику є манго, банани, ананас і папая, … зібрані полінезійською господинею, щоб подавати своїй сім'ї, яка живе в кліматі, де фрукти ростуть протягом усього року.

Кошик і банка—це різні ємності, але вміст однаковий: фрукти для сім'ї. Чи банка краща за кошик? Ні, і те й інше є хорошим. Вони є ємностями, які відповідають культурним особливостям та потребам людей. І вони підходять для того, щоб зберігати свій вміст—тобто фрукти.

А що символізують фрукти? Павло каже нам: "А плід духа: любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, віра, лагідність [і] здержливість" [Галатам 5:22–23]. У сестринстві Товариства допомоги, в братерстві у кворумі священства, в тому, як ми разом благоговійно приходимо, щоб приймати причастя,—плід Духа єднає нас у любові, радості й мирі, незалежно від того, чи ми в Товаристві допомоги в Тайбеї або на Тонга, чи ми в кворумі священства в Монтані або в Мексиці, і чи причасні збори проводяться на Фіджі або на Філіппінах.

… Коли мене покликали до генерального президентства Товариства допомоги, Президент [Гордон Б.] Хінклі радив мені: "Ви додаєте особливий колорит цьому президентству. На вас будуть дивитися як на ту, яка представляє людей, що живуть поза межами Сполучених Штатів і Канади. … Вони

вбачатимуть у вас символ їхньої єдності з Церквою". Він дав мені благословення, щоб мій язик було розв'язано, коли я промовлятиму до народів[4].

… [Коли я виступала в інших країнах], то могла бачити, як Дух доносить мої слова до серця людей, і я могла відчувати, як "плід Духа" приносить мені їхню любов, їхню радість і їхню віру. Я могла відчувати, як Дух об'єднує нас.

Брати і сестри, незалежно від того, чи ваші плоди є персиками або папаями, і незалежно від того, чи ви приносите їх у банках або в кошиках, ми вдячні, що ви приносите їх з любов'ю. Небесний Батьку, дай нам бути єдиними, і дай нам бути Твоїми[5]. Про це я молюся у священне ім'я нашого Спасителя Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Chieko N. Okazaki, *Lighten Up!* (1993), 7.
2. Див. Okazaki, *Lighten Up!,* 48–50; Gregory A. Prince, "'There Is Always a Struggle': An Interview with Chieko N. Okazaki", *Dialogue: A Journal of Mormon Thought* 45, no. 1 (Spring 2012): 114–115.
3. "Obituary: Okazaki, Chieko", *Deseret News,* Aug. 7, 2011.
4. Див. Prince, "There Is Always a Struggle", 121. Гордон Б. Хінклі був першим радником в Першому Президентстві, коли сестру Оказакі було покликано в 1990 році.
5. Див. Учення і Завіти 38:27.

ФОТОГРАФІЮ СЕСТРИ ОКАЗАКІ ЛЮБ'ЯЗНО НАДАНО БІБЛІОТЕКОЮ ІСТОРІЇ ЦЕРКВИ; ІНШІ ЗОБРАЖЕННЯ ВІД GETTY IMAGES

ЯСКРАВИЙ НЕДІЛЬНИЙ РАНОК

Старійшина Джозеф Б. Віртлін (1917–2008)
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

У той день воскреслий Господь розірвав пута смерті. Він піднявся з могили і явився славетно й переможно як Спаситель усього людства.

Ми знаємо, що Воскресіння—це возз'єднання духа і тіла в досконалій формі. …

Ви можете це уявити? Життя в розквіті. Ніяких хвороб, ніякого болю, ніяких недугів, що так часто надокучають нам у смертному житті.

Воскресіння лежить в основі наших християнських вірувань.

… Коли Спаситель піднявся з могили, … Він зробив те, що ніхто інший не міг зробити. Він розірвав пута смерті не лише для Себе, але і для всіх, хто коли-небудь жив—як для праведних, так і неправедних.

… Він зробив цей дар доступним кожному. І цим величним вчинком Він полегшив спустошливий, всепоглинаючий смуток, який крає душу тих, хто втратив близьку людину.

Я уявляю, якою страшною була та п'ятниця, коли Христа підняли на хресті.

… Земля затряслася і настала темрява. …

Зловмисники, які прагнули позбавити Його життя, раділи. …

Того дня завіса у храмі роздерлась надвоє.

Марія Магдалина і Марія, мати Ісуса, обидві були поглинуті горем. … Велична людина, яку вони любили і шанували, бездиханно висіла на хресті. …

… Апостоли були спустошені. Ісус, їхній Спаситель, чоловік, Який ходив по воді й піднімав мертвих, Сам віддався на милість нечестивців. …

То була п'ятниця, сповнена спустошуючим, всепоглинаючим смутком. …

Я думаю, що з усіх днів від початку історії цього світу та п'ятниця була найчорнішим днем.

[Але] відчай не затримався, тому що в неділю воскреслий Господь розірвав ланцюги смерті. Він піднявся з могили і явився славетно й переможно як Спаситель усього людства.

І вмить висохли нестримні потоки сліз в очах. Губи, які промовляли молитви відчаю і смутку, тепер сповнювали повітря хвалою і здивуванням, бо Ісус Христос, Син Живого Бога, став перед ними як … живий доказ того, що смерть є лише початком нового і дивовижного існування.

У кожного з нас будуть свої п'ятниці—дні, коли здаватиметься, що весь всесвіт розбився вщент і уламки нашого світу валяються навколо нас. …

Але я свідчу вам у ім'я Того, Хто подолав смерть: неділя настане! В темряві нашого смутку неділя настане.

РАБУНІ, ХУДОЖНИК МАЙКЛ МАЛМ

… Яким би не було горе—неділя настане. У цьому житті або в прийдешньому—неділя настане.

Я свідчу вам, що воскресіння—не казка. У нас є особисті свідчення тих, хто бачив Його. Тисячі у Старому і Новому світі бачили воскреслого Спасителя. Вони відчули рани на Його руках, ногах і в боку. …

Після воскресіння учні немов заново народилися. Вони ходили по світу, … сміливо проголошуючи Ісуса Христа, воскреслого Сина живого Бога.

Багато з них … загинули як мученики зі словами свідчення про воскреслого Христа на їхніх губах.

Воскресіння змінило життя тих, хто був його свідком. Чи не повинно воно змінити і нас?

Усі ми піднімемося з могили. …

Завдяки життю і вічній жертві Спасителя світу ми знову об'єднаємося з тими, ким дорожили.

… Того дня ми радітимемо, що Месія здолав усе, аби ми могли жити вічно.

Завдяки священним обрядам, які ми отримуємо у святих храмах, наш відхід від цього короткого смертного життя не може надовго роз'єднати стосунки, які були встановлені з допомогою уз, що складаються з вічних зв'язків.

Я урочисто свідчу, що смерть не є кінцем існування. …

Зрозуміймо безцінні дари, які даються нам як синам і дочкам люблячого Небесного Батька, і обіцяння того світлого дня, коли всі ми переможно постанемо з могил, і будьмо вдячні за них!

… Якою б темною не була наша п'ятниця—неділя настане. ■

З виступу на жовтневій генеральній конференції 2006 р.

Останній самотній шлях Спасителя

Чейкелл Уордлей
Співробітник редакції церковних журналів

Упродовж Свого земного життя Спаситель пройшов багато шляхів— шлях з Віфлеєма до Єгипту, коли Він був ще немовлям; 40-денний шлях у пустині; багато шляхів до міст, сіл та домівок, де Він навчав, зцілював і благословляв під час Свого служіння, та багато інших. Однак є один шлях, який Спасителю треба було подолати на самоті. І то був шлях, який міг пройти лише Він.

О МІЙ БАТЬКУ!, ХУДОЖНИК САЙМОН ДЬЮЇ

ОЦЕ ЧОЛОВІК, ХУДОЖНИК ЛУЇС РОЕР, НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ RIJKSMUSEUM

"У Великодню неділю ми святкуємо найбільш довгоочікувану і славетну подію в історії світу.

Це—день, який змінив усе.

У той день змінилося моє життя.

Змінилося ваше життя.

Змінилася доля усіх Божих дітей".

Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, "Дар благодаті", *Ліягона,* трав. 2015, с. 107.

Неймовірні страждання

"Ніхто із смертних не може збагнути всю важливість того, що Христос зробив для нас у Гефсиманії.

Ми знаємо, що з кожної Його пори виступили великі краплі крові, коли він пив осад з гіркої чаші, яку Батько дав Йому.

Ми знаємо, що Він страждав як тілом, так і духом, більше, ніж людина може знести, за винятком смерті.

Ми знаємо, що якимось незрозумілим для нас чином Його страждання задовольнили вимоги правосуддя, викупивши покаяні душі від болю і покарань за гріх і відкривши шлях милосердю до тих, хто вірить у Його святе ім'я.

Ми знаємо, що Він розпростертий лежав на землі, оскільки біль і муки нескінченного тягаря змусили Його тремтіти й викликали бажання не пити гірку чашу".

Старійшина Брюс Р. Мак-Конкі (1915–1985), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "The Purifying Power of Gethsemane", *Ensign,* May 1985, 9.

Застосування в особистому житті: хоча ми, можливо, не завжди усвідомлюємо це, однак під час Спокути Спаситель відстраждав усі види нашого болю. Він розуміє будь-який фізичний біль—від зламаної кістки до найважчого хронічного захворювання. Він відчував темряву і відчай ментальних хвороб, таких як: депресія, занепокоєння, залежності, самотність і смуток. І Він відчув усі духовні рани, бо взяв на Себе всі гріхи людства.

Старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав: "В момент слабкості ми можемо вигукнути: "Ніхто не знає, що я відчуваю! Ніхто цього не розуміє!" Але Син Божий чудово знає й розуміє це, бо Він відчув і переніс наші особисті тягарі" ("Зносити свої тягарі з легкістю", *Ліягона,* трав. 2014, с. 90).

Лише Він був спроможний це зробити

“Те, що Він зробив, міг зробити тільки Бог. Як Єдинонароджений Син Батька у плоті, Ісус успадкував божественні якості. Він був єдиною особою, що будь-коли народжувалася в смертному житті, яка могла виконати це найвизначніше й небесне діяння. Як єдиний безгрішний Чоловік, який будь-коли жив на цій землі, Він не підлягав духовній смерті. Завдяки своїй божественності Він також мав владу над фізичною смертю. Таким чином, Він зробив для нас те, що ми самі для себе зробити не могли. Він розірвав холодні обійми смерті. Він також уможливив для нас неперевершений і небесний спокій дару Святого Духа”.

Президент Джеймс Е. Фауст (1920–2007), другий радник у Першому Президентстві, “Спокута—наша найбільша надія”, *Ліягона,* січ. 2002, с. 20.

Застосування в особистому житті: завдяки Своїй Спокуті Спаситель розв’язав пута смерті й викупив нас усіх від гріхів, аби кожен міг отримати вічне життя. Лише Він був спроможний виконати таке величезне і неймовірне завдання. Коли ми постаємо перед серйозними випробуваннями, то нас може втішати знання про те, що Спаситель дійсно здатен зробити неможливе можливим.

Він не ухилився

“На пагорбі, що називався Голгофа, на очах безпорадних учнів Його зранене тіло було прибите до хреста. Його немилосердно висміювали, проклинали і лаяли. …

Пройшли години страждань, і Його життя згасло. З Його спраглих вуст пролунали слова: “Отче, у руки Твої віддаю Свого духа!” І це прорікши, Він духа віддав”. …

В останній момент Господар міг ухилитися. Але Він цього не зробив. Він спустився нижче всього, щоб мати змогу все спасти. Його мертве тіло швидко, але обережно було покладене у гробницю.

Томас С. Монсон (1927–2018), “Христос Воскрес!”, *Ліягона,* трав. 2010, с. 89.

Застосування в особистому житті: Він страждав від нестерпного болю, самотності й розпачу, але все ж Спаситель витерпів усе і закінчив Свій земний шлях достойно—навіть попросив Свого Батька простити тих, хто Його розпинав. Завдяки Його досконалому прикладу ми можемо долати особисті випробування і труднощі достойно, і з Його допомогою ми можемо також витерпіти до кінця.

ПРОЦЕСІЯ ЙДЕ ДО ЧЕРЕПОВИЩА, ХУДОЖНИК БЕРНАРДО КАВАЛЬЇНО, CHRYSLER MUSEUM OF ART (МУЗЕЙ МИСТЕЦТВ КРАЙСЛЕРА)

ПОХОВАННЯ ХРИСТА, ХУДОЖНИК КАРЛ ГЕНРІХ БЛОХ

Численні свідки Його воскресіння

“Я вірю багатьом свідкам Воскресіння Христа, чий досвід і свідчення описані в Новому Завіті—серед інших: Петру та його товаришам з Дванадцятьох і чудовій, чистій Марії з Магдали. Я вірю свідченням, які знаходяться у Книзі Мормона—серед яких свідчення апостола Нефія, виголошене натовпу невідомих нам людей у землі Щедрій. І я вірю свідченню Джозефа Сміта і Сідні Рігдона, які після багатьох інших свідчень проголосили велике свідчення цього останнього розподілу, “що Він живе! Бо ми бачили Його”. Під поглядом Його всевидющого ока, я сам стою як свідок того, що Ісус із Назарета—це воскреслий Викупитель. І я свідчу про все, що витікає з *факту* Його Воскресіння. Хай до вас прийде переконання і втішення того самого свідчення”.

Старійшина Д. Тодд Крістофферсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Воскресіння Ісуса Христа”, *Ліягона,* трав. 2014, с. 114.

Застосування в особистому житті: хоча нас не було серед тих, хто бачив воскресле й досконале тіло нашого Викупителя, ми все ж можемо бути Його свідками в наш час. Він може завжди бути центром нашого життя—в будь-який час і в будь-якому місці. Кожного разу, коли ми пропонуємо серце і руки для служіння, виявляємо ніжність, доброту і повагу всім людям, захищаємо істину та ділимося своїм свідченням про євангелію, ми є істинними свідками Ісуса Христа.

Нам не потрібно йти на самоті

“О цій Великодній порі найбільше втішає одне—завдяки тому, що Ісус пройшов таку довгу, самотню путь, абсолютно один, *нам* не доведеться робити те саме. Його самотня подорож уможливила для нас на нашому набагато меншому за масштабами шляху, чудовий супровід —милосердну турботу Небесного Батька, незмінне товариство Його Улюбленого Сина, незрівнянний дар Святого Духа, наявність небесних ангелів, членів сім’ї по обидва боки завіси, пророків і апостолів, учителів, провідників та друзів. Вони та інші були надані нам як супутники у цій подорожі земним життям завдяки Спокуті Ісуса Христа та Відновленню Його євангелії. З вершини Голгофи звуком сурми летять слова істини про те, що ми вже ніколи не залишимося на самоті, без допомоги, навіть якщо іноді нам здаватиметься, що це так. …

Стіймо ж біля Ісуса Христа “в усі часи і в усьому, і в усіх місцях, де ви можете бути, аж до самої смерті”, бо дійсно так Він стояв біля нас, коли *приймав* за нас смерть і коли залишався абсолютно самотнім”.

Старійшина Джеффрі Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “З Ним не було нікого”, *Ліягона,* трав. 2009, с. 88.

Застосування в особистому житті: цього Великодня пам’ятайте останній самотній шлях Спасителя. Він приніс у жертву все, що мав, аби ви й кожна людина на землі могла стати чистою й мати вічне життя. Навчайтеся на Його досконалому прикладі. Зберігайте Його в думках і в серці. І завжди пам’ятайте, що ви ніколи не самотні. Оскільки Він подолав Свій останній шлях у повній самоті, Він ніколи не полишить вас. Його любов до вас—безмежна і незмінна, і Він завжди готовий надати мир, втішення і надію, якщо ви далі долатимете свій шлях. Його дар Спокути є вічним, і його було даровано вам. ■

Див., як Пасха допомагає нам зрозуміти Великдень на **lds.org/go/41817**

ЧОГО ПЛАЧЕШ ТИ, ЖІНКО?, ХУДОЖНИК МАРК Р. ПІО

ФРАГМЕНТ КАРТИНИ *ІДИ ЗІ МНОЮ*, ХУДОЖНИК ГРЕГ ОЛСЕН, КОПІЮВАННЯ ЗАБОРОНЕНО

Старійшина Гарі Е. Стівенсон
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

ДАВАЙТЕ ДІЛИТИСЯ СВОЇМ ЗНАННЯМ ПРО СПАСИТЕЛЯ

Наше послання є посланням миру, а ви є посланцями, щоб проповідувати його. Ви можете робити це, використовуючи нові й цікаві технологічні засоби.

Ми є Церквою Ісуса Христа, встановленою в останні дні. Так само, як Господь давав настанову Своїм учням у давнину, на нас покладено обов'язок в останні дні іти "по цілому світові, та всьому створінню Євангелію проповіду[вати]" (Марк 16:15).

Стародавній пророк Нефій коротко узагальнив цю місію, послання і мету, яка за ними стоїть: "Ми говоримо про Христа, ми втішаємося у Христі, ми проповідуємо Христа, ми пророкуємо про Христа, і ми записуємо наші пророцтва, щоб наші діти могли знати, до якого джерела їм звертатися за прощенням їхніх гріхів" (2 Нефій 25:26).

У книзі Мосії ми читаємо про те, як стародавній пророк з Книги Мормона—цар Веніямин—зібрав свій народ з усієї землі біля храму, наказав, щоб звели башту, і навчав людей. Навчаючи, він також пророкував про наші дні: "І більше того, я скажу тобі, що прийде час, коли пізнання Спасителя [знання про Спасителя] пошириться серед кожного народу, коліна, язика і всіх людей" (Мосія 3:20).

ФОТОГРАФІЯ ВІД GETTY IMAGES; *ЗОБРАЖЕННЯ ХРИСТА*, ХУДОЖНИК ГЕНРІХ ГОФМАН

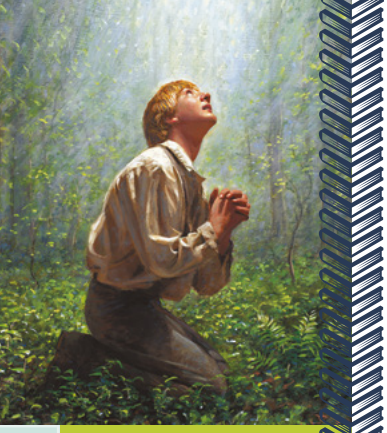

1830

Надруковано ***5000*** *примірників Книги Мормона*

1850

1870

1890

Музика і слово проповіді: *започатковано в* **1929** *році—зараз наближаємося до* ***5000*** *трансляції.*

1950

1974

2010

Сьогодні: надруковано ***175 МЛН.*** *примірників Книги Мормона*

2030

Знання про Спасителя

Один з найдорогоцінніших дарів, який ми плекаємо в сім'ях і даруємо іншим—це знання про Спасителя, тобто Ісуса Христа.

З відкриттям розподілу повноти часів на людей всієї землі зійшло просвітлення і злива технологічних удосконалень. Настав час розвитку індустрії та засобів комунікації відповідно до пророцтва царя Веніямина.

Будучи членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів, покликаним особливим свідком "імені Христа в усьому світі" (УЗ 107:23) та маючи особливі завдання в сфері зв'язків з громадськістю і в Комітеті з комунікаційних послуг, я можу зосередити свою увагу на виповненні цього пророцтва—щоб знання про Спасителя поширилося по всьому світу завдяки найновішим технологіям, доступним нам.

"Серед кожного народу, коліна, язика і всіх людей"

Історично так складалося, що розвиток книгодрукування та винайдення радіо й телебачення уможливлювали поширення по всьому світу послання про Відновлення. Ми знаходимо численні приклади цього, і деякі з них відбувалися за нашого життя.

Через 10 років після Першого видіння і за кілька місяців до організації Церкви було опубліковано 5 тис. примірників Книги Мормона. З того часу було надруковано понад 175 мільйонів примірників цієї книги.

Кожного недільного ранку ви можете послухати або подивитися трансляцію програми *Музика і слово проповіді,* і незабаром кількість цих трансляцій сягне 5 тис. Перша пряма радіотрансляція відбувалася в 1929 році. Перша телевізійна трансляція генеральної конференції відбулася в 1949 році.

Цікаво, що в 1966 році Президент Девід О. Мак-Кей (1873–1970) почав говорити про те, що на нас чекає: "Відкриття наділені такою прихованою могутньою силою або на благо, або на знищення людства, що людина ще ніколи не отримувала настільки величезної відповідальності за контроль над ними. … Цьому століттю загрожує безмежна кількість небезпек, і в той же час відкриваються небачені можливості"[1].

У 1974 році Президент Спенсер В. Кімбол (1895–1985) писав про своє бачення майбутнього дня: "Господь благословив світ багатьма … супутниками. Вони розміщені високо в небі, передаючи сигнали трансляції майже до кожного куточка земної кулі. … Звичайно ж, ці супутники є лише початком того, що на нас чекає в галузі трансляцій в майбутньому. … Я вірю, що Господь дуже хоче дати в наші руки винаходи, про які ми, прості люди, не маємо жодної уяви"[2].

Завдяки досягненням технологій у сфері комунікацій та медіа, які зараз головним чином приходять через Інтернет, ми стали свідками буквального виповнення пророцтв царя Веніямина, Президента Мак-Кея і Президента Кімбола.

Існує також чітка модель застосування цих технологій у справі розбудови Господнього царства на землі. Я б хотів навести кілька прикладів.

"Звичайно ж, ці супутники є лише початком того, що на нас чекає в галузі трансляцій в майбутньому. … Я вірю, що Господь надзвичайно бажає дати в наші руки винаходи, про які ми, прості люди, не маємо жодної уяви"
—Президент Спенсер В. Кімбол.

LDS.org і Mormon.org

У 1996 році Церква офіційно розпочала використовувати мережу Інтернет, щоб доносити своє послання і спілкуватися. З того часу було запроваджено приблизно 260 сайтів, фінансованих Церквою, у тому числі сайти, що існують майже в кожній країні, де живуть члени Церкви, які можуть читати їх рідною мовою.

Я розповім про два відомі приклади цих веб-сайтів. Перший: LDS.org, який було започатковано в 1996 році й на сьогодні він має 24 млн. нових відвідувачів за рік та в середньому понад 1 млн. відвідувачів кожного тижня. Багато членів Церкви знаходять на ньому навчальні матеріали та виступи з минулих генеральних конференцій. Другий: Mormon.org. Це веб-сайт, розроблений для того, щоб познайомити з Церквою наших ближніх та друзів, які не є членами Церкви. На цей сайт щороку заходить понад 16 млн. нових відвідувачів.

Додатки для мобільних пристроїв

Звичайно ж, технології розвиваються карколомними темпами, вимагаючи значних зусиль і ресурсів, щоб встигати за їхнім поступом. З винаходом смартфонів з'явилася можливість використовувати та отримувати доступ до величезної кількості даних в портативних пристроях. Значна частина цих даних організована у формі мобільних додатків або "додатків". Перший додаток, що фінансувався Церквою, був запроваджений в 2007 році.

Є багато прикладів того, яку користь принесло використання мобільних додатків для поширення нашого знання про Спасителя. Я не буду описувати вміст багатьох додатків, які доступні вам, як тільки ви натиснете пальцем, але ось кілька прикладів додатків, які, ймовірно, вам знайомі:

- Євангельська бібліотека
- Mormon Channel (Мормонський канал)
- Засоби СОД
- LDS Music (Музика СОД)
- Family Tree (Сімейне дерево)

Цими додатками користуються мільйони користувачів мільйони разів на тиждень.

Соціальні медіа

За визначенням, соціальні медіа—це комп'ютерні технології, які дозволяють окремим особам та організаціям переглядати та створювати інформацію, ідеї та інші форми вираження через віртуальні спільноти та мережі і обмінюватися ними.

Починаючи приблизно з 2010 року, Церква почала активно застосовувати соціальні медіа для розповсюдження знання про Спасителя. Це швидкозмінна та динамічна цифрова модальність. За швидкістю змін їй немає рівних.

Однією з характерних особливостей соціальних мереж є те, що як тільки хтось добре знає одну платформу або комфортно почувається в ній, з'являється нова—більша, або цікавіша, або краща.

Я коротко опишу п'ять соціальних медіаплатформ, які Церква використовує як канали комунікації:

1. Facebook має понад 2 млрд. користувачів по всьому світу. На цій платформі користувачі будують власну соціальну мережу он-лайн друзів.

2. Instagram—це соціальний сайт, зосереджений на зображеннях та відео.

3. Pinterest можна порівняти з віртуальною дошкою оголошень. Тут візуальні зображення, які називаються "пінами" (шпильками), прикріплюються до віртуальної дошки. Це можуть бути надихаючі висловлювання або фотографії.

4. Twitter—це соціальна мережа, яка дозволяє користувачам надсилати та читати короткі

З винаходом смартфонів з'явилася можливість використовувати та отримувати доступ до величезної кількості даних в портативних пристроях.

ФОТОГРАФІЯ ВІД GETTY IMAGES

У серпні 2016 року президент Дітер Ф. Ухтдорф опублікував відео в Instagram, навчаючи принципам євангелії свого онука Еріка у—як ви можете здогадатися—кабіні літака!

повідомлення на 280 символів під назвою "твіт" (щебетання).

5. Snapchat пропонує фотографії та короткі відеоролики, які зникнуть відразу або протягом 24 годин.

Як організація ми дуже активно використовуємо ці сайти соціальних медіа.

FACEBOOK

Ви, можливо, пригадуєте зворушливий виступ, присвячений темі депресії, який старійшина Джеффрі Р. Холланд виголосив під час генеральної конференції кілька років тому[3]. На основі цього виступу було створено відеосегмент, який отримав понад 2 млн. переглядів лише на Facebook і багато тисяч "лайків", "поділитися" та позитивних коментарів[4].

INSTAGRAM

У серпні 2016 року президент Дітер Ф. Ухтдорф опублікував відео в Instagram, навчаючи принципам євангелії свого онука Еріка у—як ви можете здогадатися—кабіні літака![5] Пост президента Ухтдорфа в Instagram сподобався тисячам людей, і він отримав тисячі позитивних коментарів.

Церква також опублікувала на своєму акаунті в Instagram у листопаді 2017 року відео, в якому старійшина Даллін Х. Оукс і старійшина М. Рассел Баллард відповідають на запитання молодої дорослої жінки про служіння сестер на місії. Цей пост переглянули більше 112 тис. разів.

PINTEREST

На Pinterest можна знайти сотні пінів від LDS.org і ще більше від членів Церкви, які надихають інших.

Наприклад, багато хто ділиться словами пророків—давніх і сучасних. У піні, присвяченому одному з учень Президента Томаса С. Монсона, читаємо таке: "Так багато в житті залежить від нашого ставлення"[6].

ТВІТТЕР

Твіт, яким поділився минулого року старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, у Великодній ранок, переглянули 210 тис. разів. Старійшина Беднар показав, що коротке просте послання "Нема Його тут, бо воскрес" (Матвій 28:6), може мати глибокий і тривалий вплив.

SNAPCHAT

І, на кінець, нещодавно на Snapchat з'явилися зображення і слова, пов'язані з одним із послань Першого президентства від Президента Монсона.

Пов'язані ризики

Тепер, коли я вже сказав про всі переваги цих нових технологій і продемонстрував їх належне використання, я вважаю за корисне також обговорити деякі ризики, пов'язані з ними.

Усі ми повинні пильнувати за тим, скільки часу приділяємо соціальним медіа чи використанню мобільних додатків. Використання соціальних медіа також створює ризик зменшення особистого спілкування, що може заважати розвитку навичок спілкування у багатьох молодих людей.

Не можна недооцінювати небезпеку неналежного контенту. В суспільстві поширюється всенаростаюча епідемія порнографії, що негативно впливає навіть на членів Церкви та їхні сім'ї та бере їх в полон.

І на завершення я хочу розповісти про ще два поєднані ризики, в пастку яких потрапляє майже кожен, включаючи молодих жінок, у тому числі матерів та дружин, які відносяться до покоління нового тисячоліття. Я називаю ці два ризики "ідеалізована реальність" та "виснажливі порівняння". Думаю, що найкращий спосіб змалювати ці два ризики—це навести кілька прикладів.

Загалом, фото, які розміщаються в соціальних медіа, мають тенденцію відображати життя у найкращому вигляді, але часто вони не відповідають реальності. Серед них часто є багато красивих зображень домашнього декору, чудових місць відпочинку та докладного приготування страв. Звичайно ж, небезпека полягає в тому, що багато людей занепадають духом через те, що вони, вочевидь, не відповідають цій ідеалізованій віртуальній реальності.

Надихнувшись "піном" торта, зробленого з млинців, моя племінниця нещодавно розмістила фото своєї спроби зробити такий самий торт. Замість того, щоб піддатися неналежному розчаруванню, вона вирішила надихнути інших, розмістивши свою "Pinterest-невдачу" (див. фото млинців).

Сподіваюсь, що ми зможемо навчитися ставитися з більшим гумором і менше бентежитися, переглядаючи фотографії, в яких може зображуватися ідеалізована реальність, яка надто часто веде до виснажливих порівнянь.

Це, вірогідно, не лише ознака нашого часу, але, з огляду на слова Павла, це явище існувало також і в давні часи: "Бо … вважати себе чи рівняти до інших, … нерозумно" (2 Коринтянам 10:12).

Старійшина Дж. Девн Корніш, сімдесятник, нещодавно також надав вчасну пораду: "Ми без необхідності катуємо себе, змагаючись та порівнюючи. Ми хибно судимо про власну гідність, керуючись наявністю або відсутністю певних *речей*, та *думкою інших людей*. Якщо ми маємо порівнювати, давайте порівнювати те, якими ми були у минулому, з тим, які ми сьогодні,— та навіть з тим, якими ми хочемо бути у майбутньому"[7].

Дозвольте мені розкрити вам один наш сімейний секрет, що міститься на цьому сімейному фото (див. таступну сторінку), знятому багато років тому, ще до появи соціальних медіа. Якби його робили сьогодні, то, ймовірно, розмістили б в Інтернеті: зображення чотирьох милих, в тон одягнутих, слухняних хлопчиків, які із задоволенням беруть участь у спокійній сімейній фотосесії. Хочете дізнатися справжню історію?

Я й досі пам'ятаю, як мені подзвонила моя дружина. "Гарі, де ти? Ми вже тут, біля фотостудії. Повністю готові до фотозйомок. Мені було нелегко одягнути хлопців, заспокоїти їх і підготувати. Ти вже неподалік?"

А я про все забув і все ще був на роботі! Я запізнився на півгодини, а поки мене не було, спокою теж не було, і все перетворювалося на хаос.

Багато людей занепадають духом через те, що вони вочевидь не відповідають ідеалізованій віртуальній реальності.

Ідеалізована реальність

Виснажливі порівняння

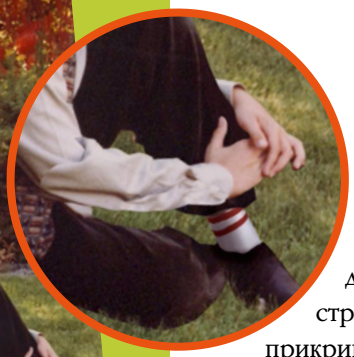

Що відбувалося? Мій найстарший син бігав по двору і знайшов яблуню, зірвав кілька яблук і почав кидатися ними у інших хлопчиків. Він влучив третьому синові в спину, той упав і почав плакати.

У той час, коли все це сталося, мій другий син сів, і його штани трохи піднялися. Інші діти побачили, що на ньому були білі спортивні шкарпетки, а не ті шкарпетки, які він носить у церкву і які його матір дала йому одягнути. Вона запитала: “Чому ти не одягнув ті шкарпетки, в яких ходиш до церкви?”

Він сказав: “Вони мені не подобаються. Вони колючі”.

А поки вона з ним розмовляла, наш дворічний син, бігаючи по двору, за щось зачепився, упав і розбив собі носа. Тепер кров потрапила на його білу водолазку й залишила на ній плями. Саме в цей момент з’явився я. Єдиним способом врятувати фотосесію було вдягнути водолазку задом наперед, заховавши плями крові від камери.

Виявилося, що коли наш найстарший син бігав і кидався яблуками, він упав і на коліні залишився великий зелений слід від трави. Тож на фото його рука в стратегічному положенні—вона закриває пляму від трави.

Щодо нашого третього сина—нам довелося почекати 20 хвилин, щоб його очі більше не були червоні від сліз.

І, звичайно ж, плями крові тепер були позаду водолазки нашого наймолодшого сина.

Зараз наш другий син стратегічно прикривав руками свої білі спортивні шкарпетки, аби все було в гармонії.

Щодо мене, то Гарі довелося багато чого вислухати, бо саме через моє запізнення сталося все, що сталося. Тож коли ви бачите це прекрасне фото нашої сім’ї і журитеся: “Чому ми не можемо все привести до ладу і бути такою ж досконалою сім’єю, як їхня”—тепер ви знаєте всю правду!

Соціальні медіа і місіонерська робота

Як ви можете бачити, ми повинні пам’ятати про небезпеку та ризики, включаючи ідеалізовану реальність та виснажливі порівняння. Світ, як правило, не настільки яскравий, як у соціальних мережах. А втім, є багато всього хорошого, що має і буде приходити через ці комунікаційні платформи.

У 2017 році місіонерській відділ підготував деякі нові інструкції щодо практичних способів використання соціальних медіа в місіонерській роботі. Наявні у нас численні цифрові ресурси можна використовувати потужно, легко, просто та надзвичайно ефективно.

Існує так багато способів використання технологій відповідним та натхненним чином. Ми повинні робити все можливе, щоб навчати підростаюче покоління праведному використанню технологій, а також попереджати та запобігати неправедному використанню та пов’язаними із ним небезпеками. Це має допомогти нам запевнити, що переваги технології перевищують пов’язані з нею ризики.

“Які чудові посланці”

Упродовж того часу, коли я глибоко розмірковував і молився про це послання, я

прокинувся рано-вранці з піснею, яка має такі прості слова: “Які чудові посланці, що проповідують нам євангелію миру”[8].

Наше послання є посланням миру, а ви є прекрасними посланцями, щоб проповідувати його. Ви можете робити це, використовуючи нові й цікаві технологічні засоби. Ми живемо в унікальному світі у повноту часів з можливістю проповідувати євангелію миру, в буквальному розумінні, своїми пальцями.

У нас є пророчі слова пророків давнини, які точно характеризують наш час і дають спрямування в наші дні: “І більше того, я скажу тобі, що прийде час, коли пізнання Спасителя [знання про Спасителя] пошириться серед кожного народу, коліна, язика і всіх людей” (Мосія 3:20).

У нас також є слова, які приходять до нас через сучасне одкровення, звернене до нас, яке скеровує в наш час та за наших обставин. Я цитую старійшину Беднара: “Я впевнений, що для нас, послідовників Христа, настав час використовувати ці натхненні засоби належним чином і більш ефективно, аби свідчити про Бога, Вічного Батька, Його план щастя для Своїх дітей та про Його Сина Ісуса Христа як Спасителя світу, аби проголошувати реальність відновлення євангелії в останні дні й виконувати Господню роботу”[9].

Я запрошую кожного з вас глибоко поміркувати над своїм завданням проповідувати євангелію миру в якості чудових посланців. Нехай кожен з нас виконує свою частку, ділячись знанням про Спасителя з кожним народом, коліном, язиком і людьми. Найкращий спосіб це здійснити—робити крок за кроком неповторним чином, який найкраще працює для вас та вашої родини. Нехай кожен з вас матиме сміливість вести блоги, розміщувати піни, лайкати, ділитися, розміщувати пости, додавати в друзі, писати в Твіттері, відсилати снепи і гортати сторінки на екрані таким чином, щоб прославляти, шанувати і поважати волю нашого люблячого Небесного Батька та приносити знання про Спасителя своїм родинам, близьким та друзям, у тому числі друзям у соціальних мережах. ■

З виступу “Знання про Спасителя” на жіночій конференції в Університеті Бригама Янга, виголошеному 5 травня 2017 року.

ПОСИЛАННЯ

1. David O. McKay, in Conference Report, Oct. 1966, 4.
2. Spencer W. Kimball, “When the World Will Be Converted”, *Ensign,* Oct. 1974, 11, 10.
3. Джеффрі Р. Холланд, “Немов розбита посудина”, *Ліягона,* лист. 2013, сс. 41–42.
4. Див. Jeffrey R. Holland, “Mormon Message: Like a Broken Vessel”, June 20, 2016, mormonnewsroom.org.
5. Див. “President Uchtdorf Relates Flying to Gospel in Post and Video with Grandson”, Sept. 30, 2016, LDS.org.
6. Томас С. Монсон, “Жити насиченим життям”, *Ліягона,* січ. 2012, с. 4.
7. Дж. Девн Корніш, “Чи я достатньо хороша людина? Чи я зможу досягти цього?”, *Ліягона,* лист. 2016, с. 33.
8. “How Lovely Are the Messengers”, hymnary.org.
9. Девід А. Беднар, “Наповнити землю, немов потопом, через соціальні медіа”, *Ліягона,* серп. 2015, с. 50; див. також David A. Bednar, “Sweep the Earth as with a Flood” (video), LDS.org.

Нехай кожен з нас виконує свою частку, ділячись знанням про Спасителя з кожним народом, коліном, язиком і людьми.

Ми живемо в унікальному світі у повноту часів з можливістю проповідувати євангелію миру, в буквальному розумінні, своїми пальцями.

ФОТОГРАФІЯ ВІД GETTY IMAGES

РОЗДІЛ 3

Золоті пластини

Це третій розділ нової чотиритомної історії Церкви під заголовком Святі: Розповіді про Церкву Ісуса Христа в останні дні. *Книга буде надрукована 14 мовами, доступна в додатку Gospel Library в розділі Church History та он-лайн на сайті святі.lds.org. Наступні кілька розділів будуть опубліковані в найближчих номерах, поки перший том не вийде у другій половині цього року. Ті розділи будуть перекладені 47 мовами в додатку Gospel Library на сайті святі.lds.org. У другому розділі описано Перше видіння Джозефа—він бачив Батька і Сина навесні 1820 року.*

Минуло три роки, зібрали три врожаї. Більшість часу Джозеф розчищав поля, орав землю та працював за наймом, щоб заробити гроші для щорічних виплат за сімейне майно. Через роботу він не міг дуже часто відвідувати школу, отже більшість свого вільного часу він проводив із сім'єю та з іншими робітниками.

Джозеф та його друзі були молодими та безпечними. Іноді вони помилялися через власну легковажність, і Джозеф зрозумів, що, коли отримує прощення один раз, це не означає, що йому більше ніколи не потрібно буде знову каятися. І славетне видіння, яке він бачив, також не дало відповіді на всі його запитання і не поклало край його збентеженню[1]. Отже він намагався бути близьким до Бога. Він читав Біблію, вірив у те, що Ісус Христос має владу його спасти та дотримувався наказу Господа не приєднуватися до жодної церкви.

Подібно до інших людей у його окрузі, включаючи його батька, Джозеф вірив, що Бог може давати знання через предмети, як-от: жезли і камені, так само, як Він допомагав Мойсею, Аарону та іншим людям, як описано у Біблії[2]. Одного дня Джозеф допомагав сусіду копати криницю і натрапив на маленький камінчик, схований глибоко у землі. Знаючи про те, що люди іноді використовують спеціальні камені для пошуку загублених предметів чи схованих скарбів, він розмірковував, чи це не був саме такий камінь. Подивившись у нього він побачив те, що було невидимим для природного ока[3].

Дар Джозефа у використанні цього каменя вразив членів сім'ї, які розгледіли у цьому знак божественної прихильності[4]. Але хоча він мав дар провидця, Джозеф ще був невпевненим у тому, чи Бог був задоволений ним. Він більше не відчував прощення та спокою, які мав після видіння Батька та Сина. Натомість він часто відчував засудження через його слабкість та недосконалість[5].

21 вересня 1823 року сімнадцятирічний Джозеф лежав у ліжку в спальні на горищі, яку ділив зі своїми братами, але не міг заснути. Того вечора він довго не лягав спати, слухаючи, як його сім'я говорила про різні церкви та вчення, яких вони навчали. Зараз всі вже спали, і в хаті було тихо[6].

У темряві своєї кімнати Джозеф почав молитися, палко благаючи, щоб Бог пробачив його гріхи. Він бажав поговорити з небесним посланцем, який би міг запевнити його у прихильності Господа та дав би йому знання євангелії, яке йому було обіцяне у гаю. Джозеф знав, що Бог відповідав на його молитви до цього, і він був впевненим, що Він може відповісти знову.

Коли Джозеф молився, біля його ліжка з'явилося світло, яке яскравішало, доки не заповнило все горище.

ВІН НАЗВАВ МЕНЕ ПО ІМЕНІ, ХУДОЖНИК МАЙКЛ МАЛМ

Джозеф подивився вгору і побачив ангела, який стояв у повітрі. На ньому була простора білосніжна мантія, яка доходила до його зап'ясток та щиколоток. Вся його істота випромінювала світло, а обличчя його було подібне блискавиці.

Спочатку Джозеф злякався, але невдовзі спокій наповнив його. Ангел звернувся до нього по імені й назвався Мороніем. Він сказав, що Бог пробачив Джозефу його гріхи і зараз призначив йому роботу. Він повідомив, що ім'я Джозефа буде мати добру і погану славу серед усіх народів[7].

Мороній розказав про золоті пластини, що були сховані поблизу на пагорбі. На пластинах було вигравіювано літопис давнього народу, який колись жив на Американському континенті. У літописі розповідалося про їхнє походження, а також те, що Ісус Христос відвідав їх та навчав повноти Його євангелії[8]. Разом із пластинами, як сказав Мороній, було сховано два камені провидця, які Джозеф пізніше назвав Урімом і Туммімом, або тлумачами. Господь підготував ці камені, щоб допомогти Джозефу перекласти літопис. Прозорі камені були з'єднані та прикріплені до нагрудника[9].

Решту часу Мороній цитував пророцтва з біблійних книг Ісаї, Йоїла, Малахії та Дій. Ангел пояснив, що Господь прийде скоро, і людство не виконає мети свого сотворіння, якщо спочатку не будуть відновлені Божі давні завіти[10]. Мороній сказав, що Бог вибрав Джозефа відновити завіт, і, якщо він вирішить бути вірним Божім заповідям, то стане тим, хто відкриє літопис на пластинах[11].

Мороній сказав Джозефу, що Бог обрав Джозефа відновити завіт і, якщо Джозеф прийме рішення бути вірним Божим заповідям, він стане тією людиною, яка відкриє світу літопис, що міститься на пластинах.

Перед тим, як піти, ангел заповідав Джозефу ставитися обережно до пластин і не показувати їх нікому, хіба тільки тим, кому буде наказано показати їх, попереджуючи, що його буде знищено, якщо він не послухається наказу. Світло почало концентруватися навколо Моронія, і він піднявся в небеса[12].

Коли Джозеф лежав, розмірковуючи над видінням, світло знову наповнило кімнату, і Мороній знову з'явився, передаючи те саме послання, що він говорив перед цим. Він потім залишив кімнату, щоб знову з'явитися ще раз і передати послання утретє.

"А тепер, Джозефе, остерігайся,—сказав він.— Коли ти підеш, щоб отримати пластини, твій розум наповниться темрявою та усілякими злочестивими думками, щоб перешкоджати тобі дотримуватися заповідей Бога". Спрямовуючи Джозефа до когось, хто б підтримав його, Мороній спонукав його розповісти батькові про свої видіння.

"Він повірить кожному слову, яке ти скажеш",— пообіцяв ангел[13].

Наступного ранку Джозеф нічого не сказав про Моронія, хоча він знав, що його батько також вірить у видіння та ангелів. Замість того вранці неподалік на полі він разом з Алвіном збирав урожай.

Робота була важкою. Джозеф намагався встигати за своїм братом, працюючи косою у високому колоссі. Але через відвідування Моронія він не спав усю ніч, і до того ж його думки щоразу поверталися до давнього літопису та пагорба, де він був схованим.

Незабаром він припинив працювати, і Алвін помітив це. "Ми маємо працювати,—прокрічав він Джозефу,—бо не завершимо те, що повинні зробити"[14].

Джозеф намагався працювати краще і швидше, але, незважаючи на це, він не міг встигнути за Алвіном. Через деякий час Джозеф старший помітив, що Джозеф був блідим і знову зупинився. "Йди додому",—сказав він, гадаючи, що його син захворів.

Джозеф послухав свого батька і, ледве переставляючи ноги, пішов назад додому. Але коли він намагався перелізти через огорожу, то впав безпорадний на землю.

Коли він так лежав, збираючись з силами, він побачив Моронія, який знову стояв над ним, оточений світлом. "Чого ти не сказав своєму батькові, що я тобі наказав?"—запитав він.

Джозеф сказав, що він боявся, що батько не повірить йому.

"Він повірить",—запевнив його Мороній і потім повторив своє послання, сказане минулої ночі[15].

Джозеф старший плакав, коли його син розповів йому про ангела та його послання. "Це було видіння від Бога,—сказав він.— Дослухайся до нього"[16].

Джозеф негайно вирушив до пагорба. Вночі Мороній показав йому у видінні, де були сховані пластини, отже він знав, куди йти. Пагорб, який був

ПОВІТРЯНА ФОТОЗЙОМКА ПАГОРБУ КУМОРА І ПРИЛЕГЛОЇ ТЕРИТОРІЇ ЗРОБЛЕНА КРЕЙГОМ ДІМОНДОМ

Поблизу Пальміри, шт. Нью-Йорк, на відстані майже 5 км на південний схід від сімейної ферми Смітів знаходиться пагорб Кумора. Джозеф знав, куди піти, щоб знайти місце схову пластин з Книгою Мормона, бо Мороній показав йому той пагорб у видінні.

найбільшим у його окрузі, був приблизно на відстані трьох миль від дому. Пластини були сховані на західному схилі пагорба, біля його вершини, під великим круглим каменем.

Йдучи, Джозеф думав про пластини. Хоча він знав, що вони були священні, йому було важко не думати про те, скільки вони могли би коштувати. Він чув розповіді про сховані скарби, які охороняли духи, але Мороній та пластини, які він описав, не відповідали тим розповідям. Мороній був небесним вісником, посланим Богом, щоб безпечно передати літопис Його обраному провидцю. І пластини були цінними не через те, що вони були золотими, але через те, що вони свідчили про Ісуса Христа.

Все ще Джозеф не міг не думати про те, що він тепер точно знає, де знайти скарб, який би міг позбавити його сім'ю від бідності[17].

Прибувши до пагорба, Джозеф знайшов місце, яке він бачив у видінні, і почав копати біля основи каменя, поки очистив його краї. Після цього він знайшов велику гілку з дерева і скористався нею як важелем, щоб підняти камінь та відсунути у бік[18].

Під брилою була скриня, стіни та основа якої були вироблені з каменю. Заглянувши всередину, Джозеф побачив золоті пластини, камені провидця та нагрудник[19]. Пластини були вкриті давніми письменами та з'єднані між собою з одного боку трьома кільцями. Кожна пластина була тонкою, приблизно 6 дюймів (15 см) у ширину та 8 дюймів (20 см) у довжину. Частина пластин виявилася запечатаною, так що ніхто не міг її прочитати[20].

Вражений побаченим, Джозеф знову розмірковував, скільки можуть коштувати пластини. Він потягнувся за ними, але відчув неначе його чимось ударило. Він відсмикнув руку, але потім знову двічі намагався дотягнутися до пластин і кожного разу відчував удар.

"Чому я не можу отримати цю книгу?"—викрикнув він.

"Через те, що ти не дотримувався заповідей Господа", —сказав голос поруч з ним[21].

Джозеф повернувся і побачив Моронія. Відразу послання, яке він чув минулої ночі, спало йому на думку, і він зрозумів, що забув істинну мету цього літопису. Він почав молитися, і його розум і дух були готові сприйняти Святого Духа.

"Дивись",—наказав Мороній. І Джозеф побачив інше видіння, і він побачив Сатану, оточеного його незліченним воїнством. "Все це показано, добре і зле, святе і нечисте, Божа слава та сила темряви,—проголосив ангел,—щоб відтепер ти міг знати обидві сили і ніколи не підпав під вплив та не був переможений тією злою силою".

Він навчав Джозефа, що треба очистити серце і зміцнити розум, щоб отримати літопис. "Ці священні речі можуть бути отримані лише через молитву та вірний послух Господу,—пояснив Мороній.— Вони не знаходяться тут для наживи та накопичення багатства заради слави цього світу. Вони були запечатані молитвою віри"[22].

Джозеф запитав, коли він зможе отримати пластини.

"Наступного року у вересні, 22 числа,—сказав Мороній,—якщо ти приведеш з собою правильну людину".

"Хто правильна людина?"— запитав Джозеф.

"Твій найстарший брат"[23].

Ще змалечку Джозеф знав, що може покладатися на свого найстаршого брата. Алвіну зараз було двадцять п'ять років, і він міг придбати свою власну ферму, якби хотів. Але через те, що батьки старіли, він вирішив залишитися на фермі родини, щоб допомогти облаштуватися та виплатити борги за землю. Він був серйозним та працелюбним, і Джозеф любив його та надзвичайно захоплювався ним[24].

Можливо, Мороній відчував, що Джозефу були необхідні мудрість та сила його брата, щоб стати такою людиною, якій Господь міг довірити пластини.

Повертаючись додому того вечора, Джозеф був втомленим. Але його сім'я оточила його відразу, як він увійшов у двері, бажаючи знати, що він знайшов на пагорбі. Джозеф почав їм розповідати про пластини, але Алвін перервав його, коли помітив, наскільки Джозеф був втомленим.

"Підемо спати,—сказав він,—а рано вранці прокинемося і будемо працювати". У них буде завтра достатньо часу дослухати історію Джозефа до кінця. "Якщо мати приготує нам вечерю раніше,—сказав він,—то у нас буде хороший тривалий вечір, і ми всі сядемо і послухаємо твою розповідь"[25].

Наступного вечора Джозеф розповів про те, що сталося на пагорбі, і Алвін повірив йому. Будучи найстаршим сином у сім'ї, Алвін завжди відчував себе відповідальним за матеріальний добробут його старіючих батьків. Він та його брати почали навіть будувати для сім'ї більший дім, щоб їм було зручніше.

Тепер здавалося, що Джозеф піклується про їхній духовний добробут. Щовечора Джозеф полонив сім'ю розповідями про золоті пластини та людей, які написали їх. Родина згуртувалася, і їхня домівка була мирною й щасливою. Кожен відчував, що скоро відбудеться щось чудове[26].

Потім одного осіннього ранку, менш ніж через два місяці після відвідування Моронія, Алвін прийшов додому з жахливим болем у животі. Зігнувшись у агонії, він благав свого батька звернутися по допомогу. Коли лікар нарешті приїхав, він дав Алвіну велику дозу якихось крейдяних ліків, але вони тільки все погіршили.

Багато днів Алвін лежав у ліжку, мучаючись від болю. Знаючи, що, вірогідно, помре, він покликав Джозефа. "Роби все, що ти можеш, щоб отримати літопис,—сказав Алвін.— Будь вірним в отриманні вказівок і дотриманні кожної заповіді, переданої тобі"[27].

Незабаром він помер, і у домі оселився смуток. Під час поховання проповідник натякнув, що Алвін пішов у пекло, скориставшись його смертю, щоб попередити інших, що станеться з ними, якщо Бог не втрутиться, щоб спасти їх. Джозеф старший був розлюченим. Його син був хорошим молодим чоловіком, і він не міг повірити, що Бог прокляв його[28].

Зі смертю Алвіна розмови про пластини припинилися. Він віддано підтримував божественне покликання Джозефа, тому будь-яка згадка про пластини нагадувала про його смерть. Сім'я не могла це перенести.

Джозеф дуже сумував за Алвіном і особливо важко переносив його смерть. Він сподівався, що зможе покластися на свого найстаршого брата, аби той допоміг йому отримати літопис. Тепер він відчував себе покинутим[29].

Коли нарешті настав день повернутися на пагорб, Джозеф пішов сам. Він не був упевненим, що Господь довірить йому пластини без Алвіна. Однак він гадав,

Статуя Моронія стоїть на вершині пагорба Кумора на вшанування місця, де 22 вересня 1823 року Джозеф Сміт вперше побачив пластини з Книгою Мормона, і отримав їх точно через чотири роки.

що йому вдалося дотримуватися всіх заповідей, даних Господом, так, як радив йому брат. Настанови Моронія щодо отримання пластин були ясними. "Ти маєш взяти їх у свої руки і йти прямо додому без зволікань,—сказав ангел,—і заховати їх"[30].

На пагорбі Джозеф підняв камінь, дотягнувся до кам'яної скрині й витягнув пластини. Тоді йому спало на думку, що інші речі у скрині були цінними і мали бути схованими перед тим, як він піде додому. Він поклав пластини і пішов закрити скриню. Але коли він повернувся до пластин, їх не було. Занепокоєний, він впав навколішки і благав про те, щоб дізнатися, де вони.

З'явився Мороній і сказав Джозефу, що він знову не дотримався вказівок. Він не лише залишив пластини, не впевнившись, що вони у надійному місці, але й випустив їх зі свого поля зору. Незважаючи на бажання молодого провидця робити роботу Господа, він ще не був готовим оберігати давній літопис.

Джозеф розчарувався у собі, але Мороній наказав повернутися за пластинами у наступному році. Він також продовжував навчати його про Господній план для царства Бога та велику роботу, яка почала просуватися вперед.

Після того, як ангел залишив його, Джозеф повільно пішов пагорбом, переймаючись тим, що подумає про нього його сім'я, коли він повернеться додому з пустими руками[31]. Коли він зайшов додому, на нього вже чекали. Його батько відразу запитав, чи має він пластини.

"Ні,—сказав він.— Я не зміг отримати їх".

"Ти бачив їх?"

"Я бачив, але не зміг взяти їх".

"Я б забрав їх,—сказав Джозеф старший,—якби я був на твоєму місці".

"Ти не розумієш, що кажеш,—сказав Джозеф.— Я не міг отримати їх, бо ангел Господа не дозволив мені"[32]. ■

Повний перелік цитованих робіт можна знайти англійською на сайті saints.lds.org.

Слово *Тема* у посиланнях вказує на додаткову інформацію он-лайн на сайті святі.lds.org.

ПОСИЛАННЯ

1. Joseph Smith History, 1838–1856, volume A-1, 4–5, in *JSP,* H1:220 (draft 2); Joseph Smith History, circa Summer 1832, 1, in *JSP,* H1:11.
2. "Joseph Smith as Revelator and Translator," in *JSP,* MRB:xxi; Turley, Jensen, and Ashurst-McGee, "Joseph the Seer," 49–50; див. також Мосія 8:17; Алма 37:6–7, 41 та Учення і Завіти 10:1, 4 (Revelation, Spring 1829, at josephsmithpapers.org).
3. Bushman, *Rough Stone Rolling,* 48–49; Bushman, "Joseph Smith as Translator," 242. **Тема:** Камені провидця
4. Lucy Mack Smith, History, 1845, 95; див. також Алма 37:23.
5. Joseph Smith History, circa Summer 1832, 4, in *JSP,* H1:13–14; Джозеф Сміт—Історія 1:28–29; Joseph Smith History, 1838–1856, volume A-1, 5, in *JSP,* H1:218–20 (draft 2).
6. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, book 3, [10].
7. Joseph Smith History, circa Summer 1832, 4, in *JSP,* H1:13–14; Джозеф Сміт—Історія 1:29–33; Joseph Smith History, 1838–1856, volume A-1, 5, in *JSP,* H1:218–22 (draft 2); Pratt, *Interesting Account,* 6, in *JSP,* H1:524; Hyde, *Ein Ruf aus der Wüste,* 17–20. **Тема:** Ангел Мороній
8. Joseph Smith, Journal, Nov. 9–11, 1835, in *JSP,* J1:88.
9. Джозеф Сміт—Історія 1:35; Joseph Smith History, 1838–1856, volume A-1, 5, in *JSP,* H1:222 (draft 2); Joseph Smith History, circa Summer 1832, 4, in *JSP,* H1:14; Oliver Cowdery, "Letter IV," *LDS Messenger and Advocate,* Feb. 1835, 1:65–67; Turley, Jensen, and Ashurst-McGee, "Joseph the Seer," 49–54; "Mormonism—No. II," *Tiffany's Monthly,* July 1859, 164. **Тема:** Камені провидця
10. Джозеф Сміт—Історія 1:36–41; Joseph Smith History, 1838–1856, volume A-1, 5–6, in *JSP,* H1:222–226 (draft 2); Joseph Smith, Journal, Nov. 9–11, 1835, in *JSP,* J1:88–89.
11. Oliver Cowdery, "Letter IV," *LDS Messenger and Advocate,* Feb. 1835, 1:78–79; Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, book 3, [11].
12. Джозеф Сміт—Історія 1:42–43; Joseph Smith History, 1838–1856, volume A-1, 6, in *JSP,* H1:226 (draft 2).
13. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, book 3, [10]–[11]; Oliver Cowdery, "Letter IV," *LDS Messenger and Advocate,* Feb. 1835, 1:79–80; Oliver Cowdery, "Letter VII," *LDS Messenger and Advocate,* July 1835, 1:156–57; Джозеф Сміт—Історія 1:44–46; Joseph Smith History, 1838–1856, volume A-1, 6–7, in *JSP,* H1:230–232 (draft 2); Joseph Smith, Journal, Nov. 9–11, 1835, in *JSP,* J1:88–89.
14. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, book 3, [11]; див. також Smith, *William Smith on Mormonism,* 9.
15. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, book 3, [11]; Smith, *Biographical Sketches,* 82; Джозеф Сміт—Історія 1:48–49; Joseph Smith History, 1838–1856, volume A-1, 7, in *JSP,* H1:230–232 (draft 2); Joseph Smith, Journal, Nov. 9–11, 1835, in *JSP,* J1:89.
16. Joseph Smith, Journal, Nov. 9–11, 1835, in *JSP,* J1:89.
17. Oliver Cowdery, "Letter VIII," *LDS Messenger and Advocate,* Oct. 1835, 2:195–197. **Тема:** Пошук скарбів
18. Oliver Cowdery, "Letter VIII," *LDS Messenger and Advocate,* Oct. 1835, 2:195–197; Джозеф Сміт—Історія 1:51–52; Joseph Smith History, 1838–1856, volume A-1, 6–7, in *JSP,* H1:230–232 (draft 2); див. також Packer, "A Study of the Hill Cumorah," 7–10.
19. Джозеф Сміт—Історія 1:52; Joseph Smith History, 1838–1856, volume A-1, 7, in *JSP,* H1:232 (draft 2). **Тема:** Золоті пластини
20. Joseph Smith, "Church History," *Times and Seasons,* Mar. 1, 1842, 3:707, in *JSP,* H1:495.
21. Oliver Cowdery, "Letter VIII," *LDS Messenger and Advocate,* Oct. 1835, 2:197–198; see also Pratt, *Interesting Account,* 10, in *JSP,* H1:527–529.
22. Oliver Cowdery, "Letter VIII," *LDS Messenger and Advocate,* Oct. 1835, 2:198–199.
23. Knight, Reminiscences, 1; Joseph Smith, Journal, Nov. 9–11, 1835, in *JSP,* J1:89; Джозеф Сміт—Історія 1:53–54; Joseph Smith History, 1838–1856, volume A-1, 7, in *JSP,* H1:232–234 (draft 2); див. також Jessee, "Joseph Knight's Recollection of Early Mormon History," 31.
24. Joseph Smith, Journal, Aug. 23, 1842, in *JSP,* J1:116–117.
25. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, book 3, [12]; book 4, [3]; Smith, *Biographical Sketches,* 83.
26. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, book 4, [1]–[3]; Smith, *Biographical Sketches,* 86–87; див. також Lucy Mack Smith, History, 1845, 89; and Bushman, *Refinement of America,* 425–427. **Тема:** Сім'я Джозефа ст. і Люсі Мак Сміт
27. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, book 4, [3]–[5].
28. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, book 4, [6]–[8]; "Wm. B. Smith's Last Statement," *Zion's Ensign,* Jan. 13, 1894, 6.
29. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, book 4, [7]; Joseph Smith, Journal, Aug. 23, 1842, in *JSP,* J2:116–117.
30. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, book 4, [2]–[3]
31. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, book 4, [2]–[3]; Smith, *Biographical Sketches,* 85–86; Knight, Reminiscences, 1; Джозеф Сміт—Історія 1:54; Lucy Mack Smith, History, 1845, 88; див. також Jessee, "Joseph Knight's Recollection of Early Mormon History," 31.
32. Smith, *Biographical Sketches,* 86.

РОЗУМІТИ ІСЛАМ

Деніел С. Петерсон
Професор з досліджень ісламу та арабської мови, Університет Бригама Янга

Примітка: оскільки важливо розуміти людей іншої віри, провідники Церкви вважають, що буде корисно дати огляд історії та вчень ісламу, другої найбільшої релігії у світі.

Добре це чи погано, але не минає й дня, щоб про іслам або мусульман не згадували в заголовках новин. Зрозуміло, це викликає зацікавленість і навіть занепокоєння багатьох людей, які не є мусульманами, у тому числі й святих останніх днів. Чи є у нас щось спільне з нашими мусульманськими сусідами? Чи можемо ми разом жити і працювати?

Спочатку буде корисно звернутися до історії.

У 610 році від Р.Х. арабський купець середнього віку на ім'я Магомет, зійшов на пагорб, що височів над його рідним містечком Меккою, щоб поміркувати про релігійну плутанину, яку він спостерігав у той час, і помолитися. Після цього, за його словами, він отримав видіння, в якому його було покликано бути пророком серед його народу. Ця подія є початком релігії, яку називають ісламом (iss-LAAM). Це слово означає "покірність" (Богу). Віруючих в іслам називають мусульманами, (MUSS-lim). Це слово означає "той, хто упокорюється".

На мозаїці XIX століття зображено Каабу в Мецці—місті, де народився Магомет, яке є найсвятішим містом у ісламському світі.

ФОТОГРАФІЯ ВІД GETTY IMAGES

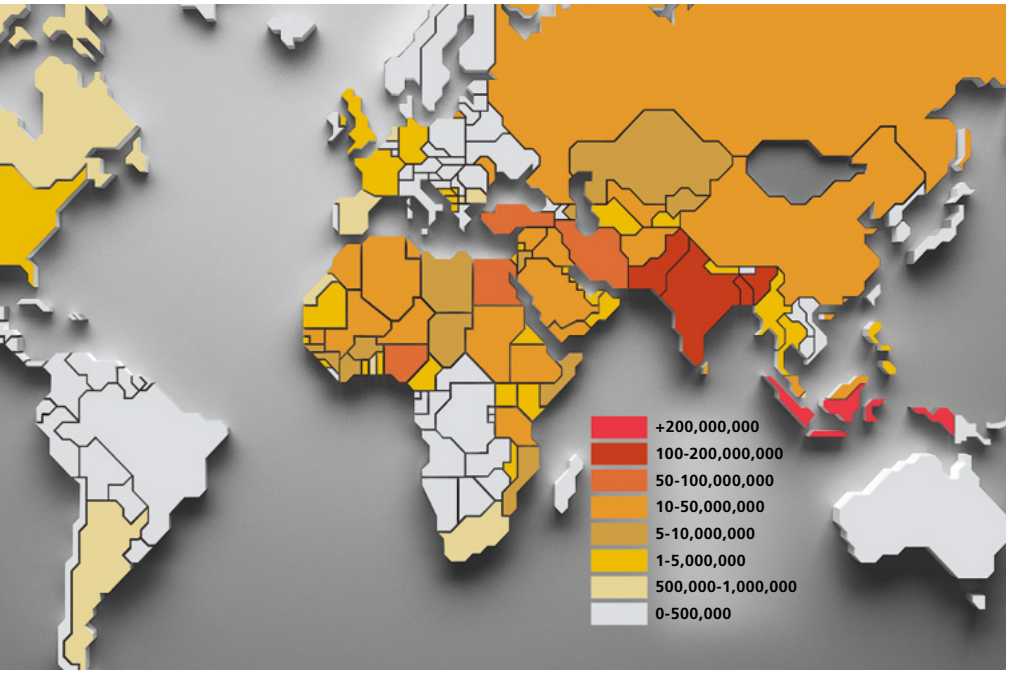

Мусульмани в усьому світі, за країнами, в мільйонах (Pew Research Center, 2009).

Після того, за словами Магомета, він отримував багато одкровень упродовж 25 років, аж до своєї смерті. Спочатку він розповідав про них мешканцям свого рідного міста, застерігаючи про майбутні божественні присуди, закликаючи тих, хто його слухав, до покаяння і співчутливого ставлення до вдів, сиріт і бідних; він проповідував воскресіння з померлих для всіх людей і про останній Божий суд.

Однак глузування і переслідування, яким піддавали Магомета і його послідовників, були настільки жорстокими, що їм довелося втікати до міста Медіна, яке знаходиться на північ на відстані чотириденної подорожі верблюдами.

Там роль Магомета радикальним чином змінилася[1]. З людини, яка лише проповідувала і застерігала, він став законодавцем, суддею і політичним лідером важливого арабського міста і, з часом, всього Аравійського півострова. Це перше заснування громади віруючих надало ісламу релігійної суті, що основувалася на законі і справедливості та залишається його найяскравішою і найважливішою характеристикою.

Після смерті Магомета в 632 році від Р.Х. його послідовники розділилися на дві основні фракції. Розділення, головним чином, сталося через таке питання: хто стане наступником Магомета у якості лідера в ісламській громаді[2]. Фракція, до якої приєдналося більше послідовників, називалася сунітами (вони заявляли, що дотримуються *суни*, тобто звичної практики Магомета, і є відносно гнучкими щодо справи спадкоємності). Інша фракція—послідовники, які згуртувалися навколо зятя Магомета, Алі,—називалися *shi'at 'Ali* (фракція Алі) і зараз її знають під назвою шиїти. На відміну від сунітів, шиїти (або ісламські шиїти) вірять у те, що право зайняти місце Магомета у якості провідника громади по праву належить найближчому родичу пророка Магомета чоловічої статі—Алі та його нащадкам.

Незважаючи на такі розбіжності, ісламський світ більше об'єднаний у релігійному сенсі, ніж християни. Більше того, упродовж кількох століть після 800 року від Р.Х. ісламська цивілізація була, безсумнівно, найрозвинутішою у світі, якщо казати про науку, медицину, математику і філософію.

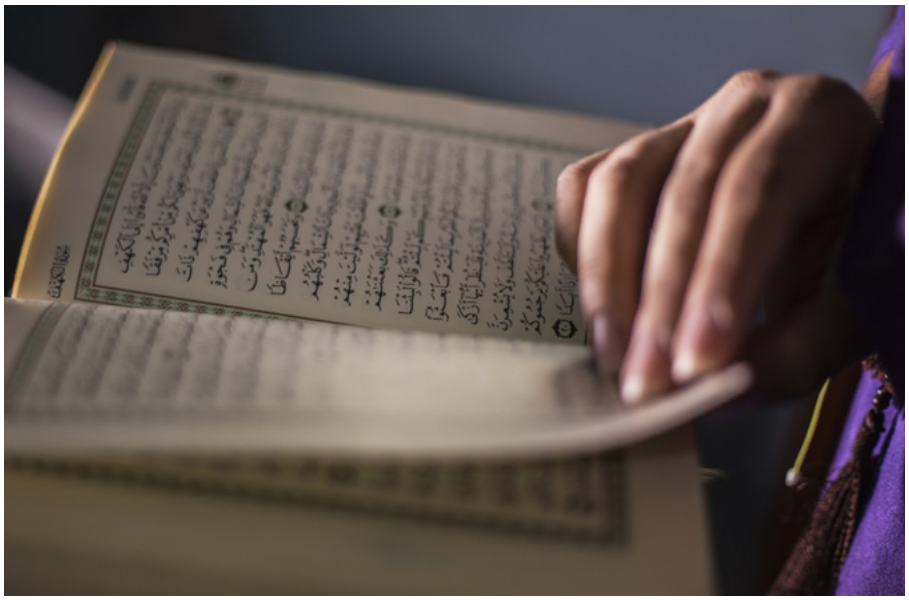

Мусульмани вважають Коран словом Аллаха, даним безпосередньо Магомету.

Джерела мусульманської доктрини та практики

Одкровення, які, за словами Магомета, він отримував, були зібрані в книгу під назвою Коран (від арабського слова *qara'a,* що означає "читати" або "декламувати"). Це сталося через 10–20 років після його смерті. Коран складається зі 114 розділів, і він не є розповіддю про Магомета. Як і в книзі Учення і Завіти, в Корані зовсім немає сюжету. Для мусульман вона є словом (або словами) Бога, якими Він звертався безпосередньо до Магомета[3].

Християни, які читають її, знаходять знайомі теми. В книзі розповідається, наприклад, про те що Бог створив всесвіт за 7 днів, про те, як Він помістив Адама і Єву в Еденському саду, як їх спокусив диявол, про падіння і про покликання цілої плеяди пророків (більшість яких також згадуються в Біблії). Ці пророки, згідно з Кораном, є *мусульманами,* бо вони підкорили свою волю Богові.

Аврааму, про якого сказано, що він був другом Богові, відводиться в книзі визначне місце[4]. (Серед іншого, вважається, що він отримував одкровення, які були записані, але згодом втрачені[5]). Мойсей, фараон і Вихід дітей Ізраїля також відіграють свою роль.

Дивовижно, що Марія, мати Христа, згадується в Корані 34 рази, у порівнянні з 19 разами в Новому Завіті. (Насправді, вона є єдиною жінкою, про яку згадується в Корані).

У Корані рефреном повторюється вчення про *тавхід* (taw-HEED), слово, яке можна перекласти як "монотеїзм" або, більш точно, "один". Воно втілює один із центральних принципів ісламу про те, що існує одна абсолютно унікальна божественна істота. "Він не народжує і не народжується,—як проголошується в Корані,—і немає такого, як він"[6]. З цього витікає те, що безсумнівно є найважливішою різницею між ісламом і християнством: мусульмани не вірять у божественність Ісуса Христа або Святого Духа. Це також вказує, що хоча всі люди є так само творіннями Бога, однак, згідно з ісламом, ми не є Його дітьми.

Близько 2 мільйонів мусульман кожного року здійснюють паломництво в Мекку.

Мусульмани стають на коліна в молитві 5 разів на день.

Проте мусульмани вірять, що Ісус був безгрішним пророком Божим, народженим від діви, і був призначений зіграти центральну роль в подіях останніх днів. Про нього часто і з благоговінням згадується в Корані.

Основоположні вчення і практики мусульман

Так звані "П'ять стовпів ісламу"—які найбільш коротко викладені не в Корані, а в твердженні, що традиційно приписується Магомету—є основою ісламської доктрини:

1. Свідчення

Якщо іслам має універсальне віровчення, то це *шахада* (sha-HAD-ah), "вияв віри" або "свідчення". Цей термін стосується формулювання арабською мовою, яке в перекладі можна передати наступним чином: "Я свідчу, що немає бога крім Аллаха, а Магомет—Його пророк". Шахада—це вхідний шлях до ісламу. Якщо промовляти її з повним переконанням—це означає стати мусульманином.

Арабський еквівалент слова *Бог*—це *Аллах*. Скорочення слів *al-* (еквівалент означеного артикля "the" в англійській мові) та *ilah* ("бог") не особисте ім'я, а титул, і він дуже споріднений з гебрейським словом *Елогим*.

Оскільки в ісламі немає священства, то немає і обрядів священства. Немає також єдиної ісламської "церкви". Отже, сповідування шахади є, у певному сенсі, ісламським еквівалентом хрищення. Нинішня відсутність формальної уніфікованої світової структури керівництва має інші наслідки. Наприклад, немає загального лідера для мусульман усього світу—нікого, щоб промовляти від імені всієї громади. (Магомет майже повсюди вважається останнім пророком). Це також означає, що не існує церкви, від якої можна було б відлучити терористів або "єретиків".

2. Молитва

Багато немусульман знають про мусульманський молитовний ритуал, названий *салят або намаз* (sa-LAAT), і який включає певну кількість поклонів, п'ять разів на день. Читання призначених уривків з Корану і доторкання чолом до землі є виявом смиренної покірності Богу. З більш неформальною молитвою, яка називається *дуа,* можна звертатися в будь-який час і під час цієї молитви не потрібно бити поклони.

Для молитви, яка промовляється ополудні в п'ятницю, від мусульманських чоловіків вимагається, а мусульманських жінок заохочують, знаходитися в мечеті (від арабського слова *масджид*, тобто "місце для поклонів"). Там, розділившись за ґендерною ознакою, вони

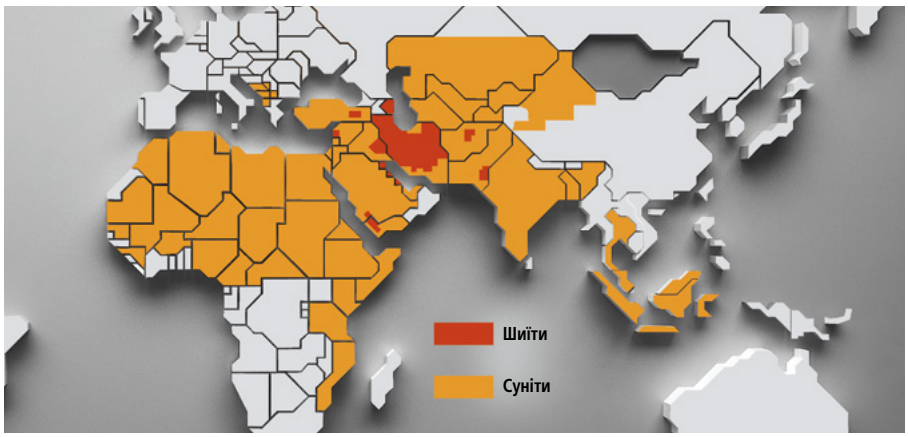

Понад 85 відсотків мусульман у світі є сунітами (див. Pew Research Center). Шиїти майже повсюди перебувають у меншості, крім Азербайджану, Бахрейну, Ірану та Іраку.

розміщаються рядами і моляться під керівництвом імаму мечеті (ее-МААМ, від арабського слова *амама,* що означає "перед"), і слухають коротку проповідь. Однак П'ятниця не є повним еквівалентом Суботнього дня, хоча "вихідний день" у більшості мусульманських країн—це *явм аль-джума* ("день зборів"), тобто П'ятниця, проте працювати в цей день не вважається гріхом.

3. Милостиня

Закят (za-КААТ, що означає "те, що очищує")—це милостиві пожертвування на утримання бідних, а також на мечеті й інші ісламські проекти. Як правило, це дорівнює 2,5 % статків мусульманина, які перевищують певну мінімальну суму. У деяких мусульманських країнах закят збирають урядові установи. У інших країнах він є добровільним.

4. Піст

Кожного року глибоко віруючі мусульмани утримуються від їжі, води, сексуальних стосунків, починаючи зі сходу сонця до його заходу впродовж цілого місяця Рамадан. Упродовж цього місяця вони також зазвичай дають більшу милостиню бідним, більше читають Коран[7].

5. Паломництво

Мусульмани хоча б раз у житті повинні здійснити паломництво до Мекки, якщо їм дозволяє стан здоров'я і наявність відповідних ресурсів. (Відвідування Медіни, ще одного з найсвятіших ісламських міст, як правило, входить до маршруту, але не є обов'язковим). Для вірних мусульман ця подія є глибоко духовною і зворушливою. Це можна порівняти з особистим відвідуванням генеральної конференції або першим відвідуванням храму.

Поточні проблеми

Три найгостріші питання стосовно ісламу, які тривожать людей не мусульманської віри—це релігійний тероризм, ісламський або *шаріатський* закон і ставлення до жінок в ісламі.

Деякі екстремісти використовують термін *джихад*, коли йдеться винятково про "священну війну", але фактично це слово означає "практичні дії" на противагу "лише" молитвам та вивченню Писань.

Мусульманські юристи і мислителі диференціюють своє розуміння джихаду. В ухвалених юридичних документах стверджується, наприклад, що прийнятний військовий джихад повинен бути оборонним, а супротивників необхідно попереджати й давати їм можливість припинити провокаційні дії. На сьогоднішній день деякі юристи й інші мусульманські мислителі не погоджуються і вважають, що джихад може означати будь-які практичні дії, спрямовані на благо ісламської громади або покращення світу в цілому. Вважається, що Магомет проводив

Група мусульманських жінок зібралася на іфтар—вечерю, якою після заходу сонця мусульмани закінчують щоденний піст під час Рамадану.

Деякі мусульманські жінки носять хіджаб—хустку на голові, як символ скромності або відданості Аллаху чи як видиму ознаку їхньої належності до мусульманства.

різницю між "більшим джихадом" і "меншим джихадом". Останній, за його словами,—це війна. Але більший джихад—це боротьба з несправедливістю нарівні з особистим зобов'язанням жити праведно.

Сьогоденний ісламський тероризм заявляє, що має релігійне підґрунтя, однак безсумнівно він є відображенням соціальних, політичних та економічних негараздів, які дуже віддалено, або й зовсім не пов'язані з релігією[8]. Більше того, важливо зазначити, що переважна більшість мусульман у світі не підтримують терористів і насильство[9].

Шаріат—це ще одна причина занепокоєння для деяких немусульман. Взятий з Корану та *хадисів*—коротких розповідей про вчинки і висловлювання пророка Магомета та його сподвижників, він є джерелом норм поведінки для мусульман, а також служить доповненням і поясненням до уривків з Корану—він складає кодекс для скеровування мусульман[10]. Правила щодо чоловічого і жіночого одягу (зокрема, стосовно *хіджаб* (традиційна хустка) знаходяться в шаріаті; у той час як хіджаб є обов'язковим у деяких мусульманських країнах, в інших його носять за бажанням. Шаріат також містить інформацію щодо особистої гігієни, часу й змісту молитви та правил укладання шлюбу, розлучення і спадку. Отже, коли мусульмани вказують в опитуваннях, що вони хочуть керуватися законами шаріату, це може вважатися або не вважатися політичною заявою. Вони просто можуть сказати, що щиро бажають жити, як мусульмани.

Багато немусульман, коли йдеться про ставлення до жінки, відразу ж думають про полігамію та хустки. Але культурна реальність набагато складніша. Багато уривків у Корані проголошують рівність жінки і чоловіка, хоча в той же час дехто відводить жінці другорядну роль. Безсумнівно, що в багатьох ісламських країнах існує практика—яка своїм корінням сягає доісламських племенних культур або інших древніх звичаїв,—що призначає жінці підлегле становище. Однак те, як мусульмани вбачають ролі жінок, сильно відрізняється в різних країнах і навіть всередині цих країн.

Погляд святих останніх днів на іслам

Незважаючи на відмінності у наших віруваннях, як святі останніх днів можуть підходити до розбудови стосунків з мусульманами?

По-перше, нам слід визнавати за мусульманами право "вклоня[тися] як, де і чому вони хочуть" (Уложення віри 1:11). У 1841 році святі останніх днів на засіданні міської ради в Наву подали закон про релігійну свободу, який би гарантував "віротерпимість та рівні привілеї католикам, пресвітеріанам, методистам, баптистам, святим останніх днів, квакерам, єпископальній церкві, універсалістам, унітаріям, магометанам [мусульманам] та всім іншим релігійним сектам і конфесіям, якими б вони не були"[11].

Нам слід також згадати, що провідники нашої Церкви, як правило, надзвичайно позитивно відгукуються про засновника ісламу. У 1855 році, наприклад, в той час, коли багато християн засуджували Магомета як антихриста, старійшина Джордж Альберт Сміт (1817–1875) і Парлі П. Пратт (1807–1857) з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, проголошували довгі проповіді, які були свідченням не лише їхньої вражаюче глибокої поінформованості і правильного розуміння історії ісламу, але й висловлюванням похвали самому Магомету. Старійшина Сміт зазначав, що Магомет "безсумнівно був призначений Богом з конкретною метою"—проповідувати ідолопоклонникам; він висловлював симпатію мусульманам, яким, подібно до святих останніх днів, важко "знайти чесну історію", написану про них. Наступний промовець, старійшина Пратт, висловив захоплення вченням Магомета і моральністю та інститутами мусульманського суспільства[12].

Оновлена офіційна заява, зроблена Першим Президентством, пролунала в 1978 році. У ній конкретно згадується Магомет серед "великих релігійних провідників світу" і сказано, що, як і всі вони, він "отримав частку Божого світла. Моральні істини були дані [цим провідникам] Богом,—писали Президент Спенсер В. Кімбол, Н. Елдон Таннер і Меріон Дж. Ромні,—аби принести світло цілим народам і піднести на вищий рівень розуміння кожної людини"[13].

Встановлення спільного підґрунтя.

Хоча погляди святих останніх днів та мусульман дійсно дуже відрізняються—головним чином у питаннях божественності Ісуса Христа, Його ролі як Спасителя і покликання сучасних пророків,—у нас є багато спільного. Наприклад, і ми, і вони, віримо в моральну відповідальність перед Богом, що нам слід сягати особистої праведності та хорошого і справедливого суспільства і що ми воскреснемо й постанемо перед Богом на суд.

І мусульмани, і святі останніх днів вірять у надзвичайну важливість міцних сімей і в божественну заповідь допомагати бідним і нужденним, а також що ми виявляємо свою віру вчинками. Немає ніяких причин, які б заважали святим останніх днів та мусульманам робити це разом, і, коли трапляється нагода, співпрацювати разом у громадах, де все частіше ми стаємо сусідами у світі, що все більше віддаляється від Бога. Разом ми можемо продемонструвати, що релігійні вірування можуть бути потужною силою заради добра, а не лише джерелом боротьби й жорстокості, як вважають певні критики.

У самому Корані вказано, як жити мирно разом попри наші розбіжності: "Якби Бог хотів, він би зробив вас одним суспільством. Але Він хоче перевірити вас у тому, що вам дарував. Тож змагайтеся один з одним у хороших справах. Ви всі повернетеся до Бога, і Він повідомить вам те, в чому були ваші розбіжності"[14]. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Насправді в 622 році від Р.Х.—в році *хіджри*, тобто іміграції Магомета до Медіни. Цей рік є роком відліку в мусульманському (*хіджрі*) календарі, і одкровення, зібрані в Корані, класифіковані як такі, що отримані або в Мецці, або в Медіні.
2. Упродовж століть обидві фракції розійшлися в думці стосовно і другорядних питань.
3. Важливо, що, хоча допускається переклад Корану іншими мовами, тільки той, що написаний арабською мовою вважається справді Кораном і справді Писаннями.
4. Див. Коран 4:125.
5. Див. Коран 53:36–62; 87:9–19; див. також Daniel C. Peterson, "News from Antiquity", *Ensign,* Jan. 1994, 16–21.
6. Коран 112:3–4. Переклад уривків з Корану зроблено Деніелом С. Петерсоном.
7. Стандартне видання Корану поділено на 30 рівних частин саме з цією метою.
8. Див., наприклад, Robert A. Pape, *Dying to Win: The Strategic Logic of Suicide Terrorism* (2005); Graham E. Fuller, *A World without Islam* (2010); Robert A. Pape and James K. Feldman, *Cutting the Fuse: The Explosion of Global Suicide Terrorism and How to Stop It* (2010).
9. Див. Charles Kurzman, *The Missing Martyrs: Why There Are So Few Muslim Terrorists* (2011); див. також John L. Esposito and Dalia Mogahed, *Who Speaks for Islam? What a Billion Muslims Really Think* (2008); James Zogby, *Arab Voices: What They Are Saying to Us, and Why It Matters* (2010).
10. Насправді, він більше схожий до закону рабина в іудаїзмі.
11. Ordinance in Relation to Religious Societies, City of Nauvoo, [Illinois] headquarters of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, March 1, 1841.
12. Див. *Journal of Discourses,* 3:28–42.
13. Лист Першого Президентства від 15 лют. 1978 р.; У своїй ревізії *Introduction to the Qur'an* (Вступу до Корану) (1970), Річард Белл, В. Монтгомері Ватт, видатний дослідник ісламу і англіканський священик, запропонував один можливий спосіб, за допомогою якого віруючий християнин може дивитися на Коран як на натхненну книгу.
14. Коран 5:48; порівняйте 2:48.

ЦЕ САМЕ ТЕ МІСЦЕ

Мій батько, відданий християнин, навчав мене вірити в Ісуса Христа. Та віра допомогла мені пережити трирічну громадянську війну в Нігерії наприкінці 1960-х років, коли я був в армії. Однак згодом я був у невизначеності й припинив відвідувати церкву.

Коли у 1981 році я приїхав до Сполучених Штатів, щоб отримати освіту, я відчув, що потребую Бога у своєму житті. Протягом двох років я відвідував різні церкви в Бостоні, шт. Массачусетс, але жодна з них мене не привабила. Я не відчував Дух, тож припинив шукати.

Невдовзі після того як моя дружина Мейбл переїхала до мене з Нігерії у 1984 році, я почав відчувати палке бажання знову наблизитися до Бога і належати до церкви. Друг з Нігерії, який був у мене в гостях, не знав, що я шукаю церкву, але сказав мені, що чув про якусь церкву, яка мала книгу, що називалася Книга Мормона.

Слова, які я почув у свій перший день в церкві, були багаторазово підтверджені мені.

Після цього я продовжив пошук церков. Я знайшов церкву, яка називалася Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Мою увагу привернуло слово *святих*. Я не знав, що існувала церква, члени якої називалися святими. Тієї неділі я вирішив піти подивитися.

Під час причасних зборів, на яких я був присутній, зібрання з благоговінням співало гімни, священики благословляли хліб і воду, й служіння проводилося за порядком і зі смиренням. Потім, коли я вийшов у фойє й розмірковував над служінням, я почув своє ім'я.

"Сімеоне—сказав голос Духа,—це саме те місце".

У цей момент підійшли два місіонери. Вони представилися й показали Книгу Мормона. Я подивився на них і сказав: "Я нічого не знаю про Книгу Мормона, але я знаю Біблію. Я готовий".

Вони почали навчати мене плану спасіння. Менш ніж через місяць я охристився. Невдовзі до Церкви приєдналася моя дружина. Через кілька років після цього ми були запечатані у храмі в Вашингтоні, округа Колумбія, і наші п'ятеро дітей були запечатані до нас.

У храмі мені відкривалося багато речей, але слова, які я чув у той перший день у церкві, були багаторазово підтверджені мені через одкровення в храмі: "Це саме те місце". Сила цього твердження від Святого Духа назавжди змінила моє життя і життя моєї дружини та дітей. ■

Сімеон Ннах, Аба, Нігерія

ІЛЮСТРАЦІЯ АЛЛЕНА ГАРНСА

Кожне виправдання віддаляло вивчення Писань, аж поки я майже зовсім не перестала їх читати.

ЯК Я МОЖУ ОНОВИТИ СВОЄ ВИВЧЕННЯ ПИСАНЬ?

Я була вдома після повернення з місії лише три місяці, коли відчула, що мені важко читати Писання.

На місії я читала Писання щодня й обіцяла продовжувати це робити після повернення додому. Однак час спливав, здавалося, що мені постійно щось заважає. Або в мене було надто багато домашніх завдань, або надто багато роботи, або я просто була надто втомлена. Кожне виправдання віддаляло вивчення Писань, аж поки я майже зовсім не перестала їх читати.

Одного вечора я відкрила Книгу Мормона і вирішила прочитати лише один вірш. Той вірш, який я прочитала, нагадав мені, що Писання містять "приємне слово Бога, так, слово, яке зцілює поранену душу" (Кн. Якова 2:8).

Я розмірковувала над цими словами й зрозуміла, як негативно на мене вплинуло те, що я не читаю Писань. Я сильніше відчувала нервове напруження в навчанні, більшу апатію в церкві й більшу віддаленість від Бога. Моїй душі потрібне було зцілююче слово Бога, що міститься в Писаннях. Я знала, що мені необхідно переглянути свої пріоритети.

Я звернулася до друзів, сім'ї та провідників Церкви й запитала в них, як я можу пожвавити вивчення Писань. Ось три речі, які мені допомогли.

По-перше, я зрозуміла, що вивчення Писань увечері для мене не було ефективним. Ранкове вивчення давало мені можливість розмірковувати упродовж дня над вченням і принципами, про які читала вранці.

По-друге, нас навчають читати Писання з сім'єю, але оскільки я була в коледжі, далеко від родини, я почала читати Писання з сусідками по кімнаті й друзями. Це допомагало мені відчувати відповідальність і сприяло чудовим євангельським обговоренням.

По-третє, я почала записувати спонукання й думки, які отримувала під час вивчення Писань. Це допомагало мені зосереджуватися на тому, що я читала, і краще розпізнавати голос Духа.

Як тільки вивчення Писань знову посіло пріоритетне місце в моєму житті, я побачила, що маю більше часу й енергії здійснювати все, що необхідно зробити. Більш важливо, коли я читала Писання і розмірковувала над ними, я знову відчула, що Бог поруч. Зараз, коли я присвячую час Писанням, я відчуваю мир і зцілення для своєї душі. ■

Сара Кінан, шт. Юта, США

ІЛЮСТРОВАНО БРЕДЛІ КЛАРКОМ

Я знайшов тітку і її п'ятимісячного сина в гамаку, прив'язаному до двох молодих мангових дерев.

"СТРИБАЙ У РІКУ!"

Одного дня моя бабуся попросила мене віднести їжу, яку вона приготувала для моєї тітки. То був спекотний суботній день, і у мене було багато інших справ, які я хотів робити замість того, щоб виконувати завдання бабусі. Я сказав, що їй краще попросити когось із моїх двоюрідних братів, але вона наполягала на тому, щоб це зробив саме я.

Минула година, і у мене виникло відчуття, що треба зробити те, про що просить бабуся. Я взяв їжу й пішов до тітки. Тітчин дім був далеко, і коли я прийшов, то не збирався затримуватися надовго.

Я знайшов тітку і її п'ятимісячного сина в гамаку, прив'язаному до двох молодих мангових дерев. Дерева росли біля річки, яка протікала за будинком. Я підійшов до них, щоб віддати їжу. Раптом мотузки, на яких тримався гамак, розірвалися. Моя тітка разом з немовлям покотилася в річку. Мене охопив страх. Я не вмів плавати, і поруч не було нікого, щоб допомогти. Я не знав, що робити.

Відразу ж я почув голос Духа: "Стрибай!"

Не роздумуючи, я стрибнув. На щастя, я знайшов дитину усього за пару секунд, а тітка змогла вилізти з води сама. Коли я вийшов з води з немовлям, то не міг повірити в те, що раптом сталося. Я стрибнув у ріку, хоча не вмів плавати, але оскільки я слухався голосу Духа, ні я, ні мій малесенький двоюрідний брат не потонули.

Я зрозумів, наскільки важливо розпізнавати настанови і натхнення, які дає нам Бог через Святого Духа, та виконувати їх. Я вдячний, що зрештою зробив те, про що просила бабуся, й відніс їжу своїй тітці. Я знаю, що ми повинні докладати зусиль, аби бути чуйними до духовних спонукань, і щоб ми могли бути руками Бога, допомагаючи Його дітям. ■

Елвін Джером Ласеда, Пампанга, Філіппіни

ІЛЮСТРАЦІЇ ГАРІ АЛЬФОНСО

ЗНОВУ ВДОМА

Я не була готова до телефонного дзвінка від мого брата. “Щойно померла мама,—сказав він.— Вона упала і вдарилася головою”.

Я була вражена. Мами вже не було, а я розмовляла з нею по телефону лише вчора ввечері. Я постійно запитувала себе, чому це сталося. Я не могла зрозуміти, чому їй треба було залишити нас. Я розлютилася! Мій гнів не минав кілька тижнів.

Згодом я зрозуміла, кого треба винити. Бог був винен. Він забрав від мене маму так швидко. Мама стільки всього не побачить у моєму житті, і я думала, що все це через Нього. Я не була членом Церкви в той час, але я була відданою християнкою. Замість того, щоб покладатися на Бога в пошуках сили, я відвернулася від Нього і викреслила з мого життя.

Я так сильно сумувала за мамою. В дитинстві батьківський дім був безпечним місцем. Де б я не була і що б не робила, коли я говорила з мамою по телефону або проводила з нею час, я почувалася вдома. І тепер те відчуття “вдома” зникло.

Минали роки, і я майже повністю втратила віру. Я намагалася зрозуміти, чому моя мама мала померти, але ніщо не приносило мені спокою. Тоді, приблизно упродовж тижня, до мене постійно поверталася думка: мені потрібно дивитися в небеса, щоб зрозуміти. Я розповіла про це своїй близькій подрузі, яка була членом Церкви. Вона запитала, чи хочу я більше дізнатися про її віру.

Я не розуміла усього в той час, але Дух пробудив мою душу від сну. Чим більше я дізнавалася про євангелію, тим більше я відчувала, що знову знаходжу безпечне місце. Відчуття “вдома” повернулося.

Я охристилась у травні 2013 року. Я вдячна, що моя віра повернулася. Я більше не відвертаюся від Бога. Натомість я зміцнюю свої стосунки з Ним. Я все ще сумую через раптову смерть мами, але завдяки вірі в Бога я знаю, що одного дня буду “вдома” з моєю мамою і своєю сім’єю навіки. ■

Джуді Рашер, шт. Колорадо, США

Коли Ракотомалала зацікавився євангелією, найближчий дім зборів був в Анцірабе—місті, що знаходилося за 50 км від його села в Сародроа. Ракотомалала і його подруга кожної неділі знаходили спосіб добиратися туди.

Сьогодні в Сародроа є невеличкий дім зборів, у який кожної неділі приходить понад 100 членів Церкви. Ракотомалала спостерігав, як у його селі люди приймають євангелію. З Сародроа служили чотири місіонери, і Церква продовжує зростати.

КОУДІ БЕЛЛ, ФОТОГРАФ

Ракотомалала Альфоне

Сародроа, Мадагаскар

Я хотів ходити до церкви, але в мене не було грошей на автобус. Я поговорив зі своєю подругою Разафіндраваонасоло, і вона сказала, що ми можемо їздити на моєму велосипеді. Ми їхали дві години в один кінець з Сародроа до Анцірабе кожної неділі. Коли я втомлювався крутити педалі, то сідав позаду, а вона сідала за кермо. Коли вона стомлювалася, ми знову мінялися місцями.

Згодом разом із сім'єю Разафіндраваонасоло я приєднався до Церкви. Ми їздили до церкви в Анцібаре, поки в Сародроа не відкрили філію. Ми були такі раді, коли змогли ходити до церкви у своєму селі!

Див. більше фотографій Ракотомалала і Разафіндраваонасоло на сайті **lds.org/go/41845.**

Tristan
alpas

Старійшина Уліссес Соарес
З президентства сімдесятників

Шляхи до справжнього щастя

Понад усе Небесний Батько бажає нам справжнього тривалого щастя.

“Наше щастя—це мета усіх благословень, які Він нам дає: вчення євангелії, заповіді, обряди священства, сімейні стосунки, пророки, храми, краса сотворіння і навіть можливість проходити через випробування. … Він послав Свого Єдинонародженого Сина здійснити Спокуту, аби ми могли бути щасливими в цьому житті й отримали повноту радості у вічностях”[1].

Люди повсюди чогось шукають. Хоча це робить кожен по-своєму, але насправді всі шукають щастя. Однак, як і у випадку з самою істиною, багато людей не знаходять щастя, “бо вони не знають, де знайти [його]” (УЗ 123:12).

Оскільки вони не знають, де знайти справжнє і тривале щастя, вони шукають його в тому, що, насправді, приносить лише тимчасове задоволення,—купляють речі, шукають почестей і слави світу зухвалою поведінкою або зосереджуються на фізичній красі та привабливості.

Задоволення часто плутають зі щастям. Схоже на те, що чим більше люди прагнуть тимчасового задоволення, тим менше щастя знаходять. Як правило, задоволення триває лише короткий час.

За словами Президента Девіда О. Мак-Кея (1873–1970): “Ви можете отримати те швидкоплинне задоволення, так, але ви не можете отримати радості, ви не можете знайти щастя. Щастя знаходять, лише на тому, добре втоптаному, шляху—хоча й вузькому, однак прямому,—який веде до вічного життя”[2].

На жаль, для багатьох людей щастя є ілюзорним. Науковці знають, що “щастя—це не просто хороший настрій. Щастя—це стан благополуччя, який охоплює всі аспекти хорошого життя—тобто наявність відчуття значущості й глибокого задоволення”[3].

Нехай кожен з нас прийме рішення любити Господа і йти Його шляхами до щастя.

Дослідження показують, що щастя—це не лише результат перескакування з однієї події до іншої. Натомість здобуття щастя зазвичай передбачає довготривалі зусилля, спрямовані на щось важливіше в житті. Щастя визначається звичками, поведінкою і способом мислення, які ми безпосередньо активізуємо під час запланованої дії. Насправді,

ПОДРУЖЖЯ ПАРА ПЕРЕД ХРАМОМ В ОКЛЕНДІ, ШТ. КАЛІФОРНІЯ

у більшості випадків “ми самі керуємо” своїм щастям[4].

Давайте розглянемо важливість деяких шляхів, що ведуть до щастя, про які ми дізнаємося з Писань та яких навчають сучасні пророки і апостоли. Якщо ми вірно і непохитно прямуватимемо тими шляхами, то зможемо насолоджуватися щастям під час подорожі в майбутньому.

Доброчесність

Перший з цих шляхів—це доброчесність, тобто спосіб мислення і поведінки, який основується на нормах високої моралі. Це включає цнотливість і моральну чистоту, завдяки яким ми достойні увійти в Господні святі храми. Доброчесним людям притаманні спокійна гідність та внутрішня сила. Вони впевнені, бо гідні отримання і скерування Святого Духа. Доброчесність починається в серці й розумі, і вона є накопиченням тисяч маленьких повсякденних рішень та вчинків.

“Нехай чеснота прикрашає твої думки безупинно; тоді зміцніє твоя впевненість у присутності Бога; і вчення священства зрошатиме тобі душу, як роса з неба.

Святий Дух буде твоїм постійним супутником, а твій скіпетр—незмінним скіпетром праведності й істини; і твоє владарювання буде вічним владарюванням, і само по собі проливатиметься на тебе віковічно” (УЗ 121:45–46).

Президент Томас С. Монсон (1927–2018) навчав, що “немає більш цінної дружби за вашу чисту совість, вашу моральну чистоту. І яке неймовірне відчуття приносить знання того, що ви знаходитеся на призначеному для вас місці чистими, маючи впевненість, що ви гідні виконувати свої обов’язки”[5].

Чесність

Другий шлях до щастя—це чесність. Старійшина Річард Г. Скотт

(1928–2015), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав:

"Погодьтеся, що тривале щастя основується на тому, ким ви є, а не на тому, що ви маєте.

Справжня радість основується на праведному характері, а характер формується завдяки постійним праведним рішенням. … Ваші праведні рішення визначають, ким ви є і що є для вас важливим. Завдяки цьому легше робити те, що правильно. Аби бути щасливими зараз і впродовж усього життя,—неухильно слухайтеся Господа"[6].

Вивчаючи Писання, ми дізнаємося, що дані нам Господом обіцяння заохочують нас до праведного життя. Ці обіцяння живлять нашу душу, сповнюючи надією, бо заохочують не здаватися навіть перед лицем наших повсякденних викликів, які приносить життя у світі, де етичні й моральні цінності поступово зникають. Отже, нам необхідно робити все можливе, аби наші думки і слова та вчинки вели нас тим шляхом, що приведе назад до нашого Небесного Батька.

Вірність

Третій шлях до щастя—це вірність. Вкрай важливо зрозуміти, що Бог благословляє нас відповідно до нашої віри, яка є джерелом життя з божественною метою та вічною перспективою. Віра—це практичний принцип, який надихає бути старанними. Вона виявляється в нашому позитивному ставленні й бажанні з готовністю виконувати все, про що попросять Небесний Батько та Ісус Христос. Саме вона опускає нас на коліна, щоб благати Господа про скерування, а потім спонукає підніматися і діяти з упевненістю для досягнення того, що узгоджується з Його волею.

У міру просування цим шляхом вас буде випробувано, аби побачити, чи ви будете виконувати те, що заповідує Господь, ваш Бог (див. Авраам 3:25). Випробування—це складова життя на землі. Вони вимагатимуть, щоб ви просувалися вперед з непохитною вірою в Христа, скеровані Духом і довіряючи тому, що Бог подбає про ваші потреби.

Пам'ятайте, що ваша віра має бути непохитною, навіть у дуже важкі часи. Оскільки ви залишаєтеся непохитними, то Господь збільшить вашу здатність підніматися над викликами життя. Ви будете здатні переборювати негативні імпульси і розвинете здатність долати навіть такі перепони, які здаються приголомшуючими.

Святість

Святість—це ще один шлях до щастя, пов'язаний з духовним і моральним удосконаленням. Святість вказує на чистоту серця і намірів. Як ми можемо кожного дня трудитися, щоб духовно живити себе і розвинути такий божественний характер?

Президент Гарольд Б. Лі (1899–1973) дав таку відповідь: "Ми розвиваємо свою духовну особистість вчинками. … Ми повинні щоденно тренувати свій дух, молячись, творячи добро, ділячись з іншими. Ми маємо живити свій дух щоденно, вивчаючи Писання, проводячи [домашні сімейні вечори], відвідуючи збори та причащаючись …

Праведна людина прагне самовдосконалення, знаючи, що у неї є потреба в покаянні кожного дня"[7].

Ще одна важлива складова святості пов'язана з укладанням і дотриманням храмових завітів. Якщо ми вірні, ці завіти можуть піднімати нас на висоту, що перевищує нашу власну силу і бачення. Усі обіцяні благословення євангелії Ісуса Христа можуть бути нашими, якщо ми будемо вірні обрядам і завітам, укладеним з Небесним Батьком та Ісусом Христом у храмі. Складовою моделі життя у стані щастя є побудова храму, в якому поклоняються і укладають завіти з Господом (див. 2 Нефій 5:16, 27).

Ключовим моментом цього шляху є те, що нам слід дуже дбайливо

ХРАМ У ЦЕНТРІ ПРОВО

розвивати духовність і ставати морально чистими.

Послух

Дотримання всіх Божих заповідей пов'язано з іншими шляхами, що ведуть до щастя. Після того як нефійці відділилися від ламанійців, вони надзвичайно процвітали, оскільки дотримувалися присудів, уставів і заповідей "Господа в усьому згідно з законом Мойсея" (2 Нефій 5:10). Ця модель є ще однією важливою складовою життя у стані щастя.

Президент Монсон навчав: "Коли ми виконуємо заповіді, то наше життя буде щасливішим, більш наповненим і менш складним. Нам буде легше справлятися зі своїми труднощами й проблемами, і ми отримаємо [Богом] обіцяні благословення"[8]. Він також сказав: "Знання, яке ми шукаємо, відповіді, яких ми прагнемо, і сила, якої бажаємо сьогодні для подолання випробувань складного мінливого світу, можуть бути нашими, якщо ми з готовністю виконуємо Господні заповіді"[9].

Спаситель благає нас:

"Якщо Ви Мене любите,—Мої заповіді зберігайте! …

Хто заповіді Мої має та їх зберігає, той любить Мене. А хто любить Мене, то полюбить його Мій Отець, і Я полюблю Його, і об'явлюсь йому Сам" (Іван 14:15, 21).

Безкорисливість і любов

Золотий шлях до щастя—це шлях безкорисливості і любові—любові, яка включає турботу, зацікавленість і частку милосердя до кожної живої душі. Любов—це пряма дорога до щастя, яке збагачує і благословляє наше життя й життя інших людей. Вона означає, за словами Спасителя, що ви виявляєте любов навіть своїм ворогам (див. Матвій 5:44).

Таким чином ви будете виконувати більшу заповідь—любити Бога. Ви матимете силу піднятися над усіма негараздами свого життя—над усім поганим, приреченим на невдачу і гірким. Справжнє, тривале щастя настає лише тоді, коли ми приймаємо рішення "люби[ти] Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою" (Матвій 22:37; див. також Повторення 6:5; Марк 12:30; Лука 10:27).

Нехай кожен з вас прийме рішення любити Господа і йти Його шляхами до щастя, яке є "метою і задумом нашого існування"[10]. ■

З виступу на духовному вечорі "Paths for Happiness (Шляхи до щастя)" виголошеному в Університеті Бригама Янга–Гаваї 8 червня 2017 р.

ПОСИЛАННЯ

1. "Happiness", Gospel Topics, topics.lds.org.
2. David O. McKay, in Conference Report, Oct. 1919, 180.
3. "Happiness", *Psychology Today,* psychologytoday.com/basics/happiness.
4. "Happiness", *Psychology Today.*
5. Томас С. Монсон, "Взірець праведності", *Ліягона,* трав. 2008, с. 65.
6. Richard G. Scott, "Making the Right Choices", *Ensign*, Nov. 1991, 34.
7. *Учення Президентів Церкви: Гарольд Б. Лі* (2000), сс. 176, 178.
8. Президент Томас С. Монсон, "Виконуйте заповіді", *Ліягона*, лист. 2015, с. 83.
9. Томас С. Монсон, "Послух приносить благословення", *Ліягона,* трав. 2013, сс. 92–90.
10. Joseph Smith, in *History of the Church,* 5:134.

Дізнайтеся, що є справжнім щастям, на сайті **lds.org/go/41849.**

Шлюб, гроші та віра

Сандей Чібуке Обасі

Я поїхав на конференцію для дорослої молоді в Кумасі, Гана, не тому, що хотів знайти дівчину для побачень, я вже був заручений, але тому, що мені потрібно було більше мотивації, і ця конференція була хорошим місцем її здобути. Дійсно, я отримав відповідь на свої молитви на конференції після того, як сестра Колл, літня місіонерка, призначена працювати з дорослою молоддю, говорила про важливість храмового шлюбу.

Під кінець обговорення її обличчя раптом змінилося, і вона сказала: "Вам не потрібні гроші для укладання шлюбу. Все, що вам потрібно—це віра". Я відчував, наче вона промовляла саме до мене, але я не думав, що це дійсно могло стосуватися мене, оскільки нам необхідно було придбати ще дещо у підготовці до шлюбу. Я запитував себе: "Як мені можуть бути потрібні не гроші, а лише віра?"

Я знову і знову розмірковував над цим увесь тиждень. У цей час я запитував себе: "Чи обмежений Бог у тому, що Він може зробити?" Спочатку я думав, що ні, та згодом вирішив, що так. Але потім прийшло наступне запитання: "Як Він може бути обмеженим, якщо Він всесильний?" Дух навчав мене, надавши відповідь: Благословення Бога залежать від нашої слухняності Йому. Він не обмежений в Його здатності благословити нас, але нам слід запросити ці благословення, застосовуючи віру, щоб зробити те, що Він хоче, щоб ми зробили.

Пізніше я подзвонив своїй нареченій, Прісциллі, щоб обговорити наші попередні шлюбні плани. Попри нестачу грошей, ми вирішили вибрати дату укладання нашого шлюбу та не могли дійти згоди щодо конкретного дня. Ми вирішили, що вона запитає свого єпископа про вільні дні на календарях приходу і колу. З двох запропонованих ним дат ми вибрали 27 вересня 2014 року—що означало, що до дня укладання шлюбу у нас лишалося якихось 7 тижнів!

У нас із моєю нареченою було мало часу до нашого шлюбу, і навіть ще менше грошей, але у нас було дещо важливіше—наша віра.

Прісцилла запитала: "*Обім* [що мовою ігбо означає "моє серце"], у тебе є якісь гроші? Часу вже обмаль".

Я відповів: "Ні, але у мене є трохи віри".

Вона засміялася і сказала: "Це добре. Давай поститися і молитися". Перефразовуючи 1 Нефій 3:7, вона продовжила: "Господь приготує для нас шлях, оскільки Він заповідав нам укласти шлюб".

Протягом того тижня я отримав гроші за роботу, яку виконав за кілька місяців до цього. Потім Прісцилла сказала мені, що вона хотіла розпочати бізнес, щоб заробити більше грошей. За отримані мною гроші вона купила поношені жіночі сумки і перепродала їх. Після того, як вона придбала деякі заплановані нею необхідні речі, у неї ще лишалася сума, більша ніж в два рази за ту, яку я їй дав.

Протягом цього часу мені не траплялася ніяка робота. Кожна обіцяна робота мені не діставалася. У нас залишалося два тижні, і нам ще треба було дещо докупити. Моя наречена запропонувала перенести дату на потім. Я лише сказав, що "ось-ось має статися диво".

Лише за два дні до нашого весілля, сталося диво: мені заплатили за роботу, яку я виконав більше ніж за два тижні до того. Я також дізнався, що якщо ми застосуємо віру і наполегливу працю, Господь благословить нас у досягненні наших праведних цілей.

Ми пішли до банку, щоб забрати готівку, і звідти на базар, аби придбати решту необхідного, під сильною зливою, на яку ми дивилися як на схвалення небесами нашого вчинку віри.

Менше ніж за 24 години після цього ми були одружені. Коли нас попросили обмінятися обітницями, у мене були почуття, яких я ніколи раніше в житті не відчував. Я відчував, що ми досягли так багато, і я вірив, що з цього моменту і надалі, зможу все робити вірою. Пізніше ми були запечатані в храмі в Аккрі, Гана.

Хоча вам може бути потрібна *певна сума* грошей, аби підготуватися до шлюбу, найпотрібнішою для вас є віра. ■

Автор живе у регіоні Ашанті, Гана.

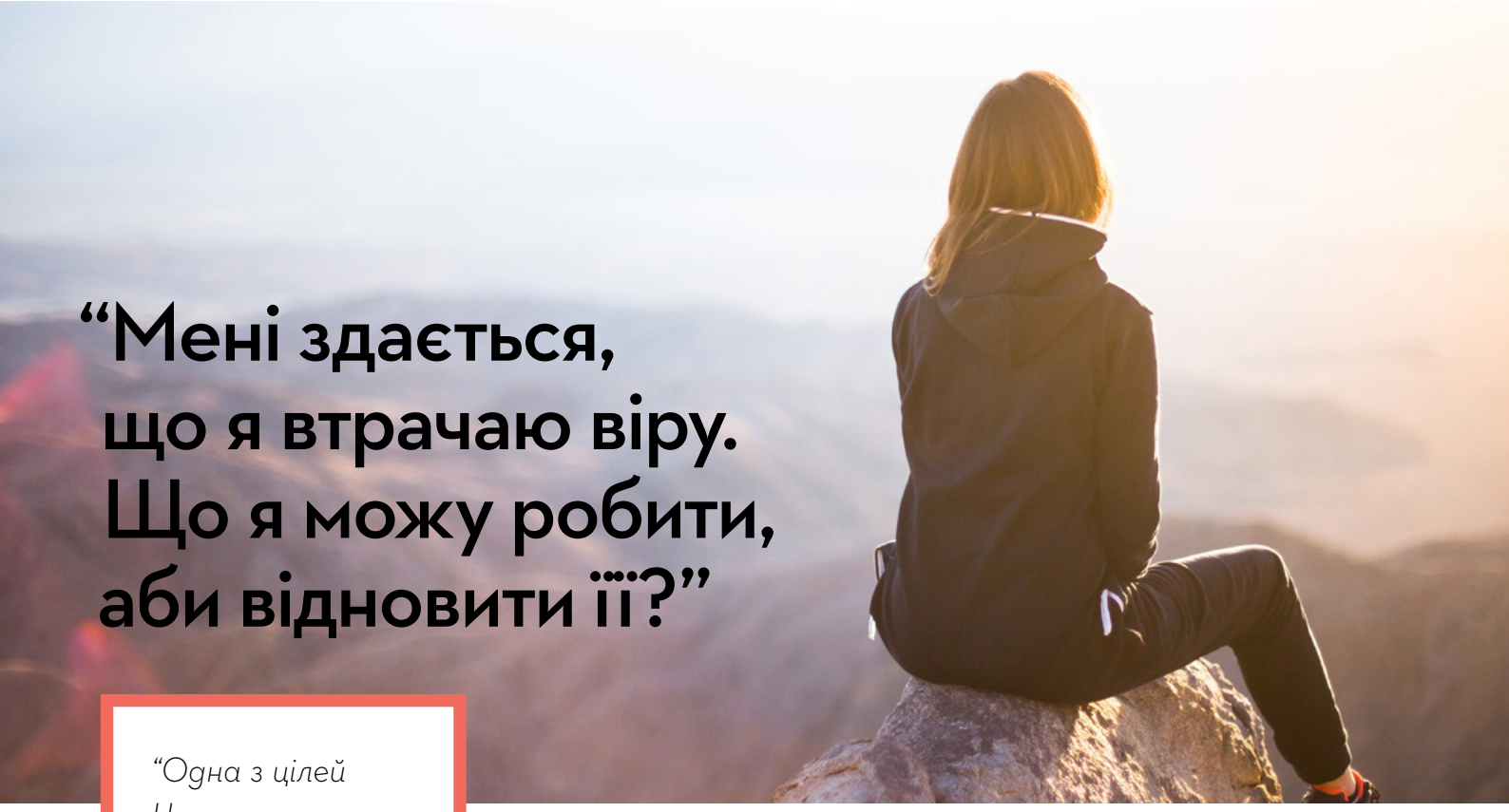

“Мені здається, що я втрачаю віру. Що я можу робити, аби відновити її?”

“Одна з цілей Церкви—плекати і розвивати зернину віри—іноді навіть на піщаному ґрунті сумнівів та непевності. ...

Відразу ж ставте під сумнів свої сумніви, перш ніж сумніватися у своїй вірі”

Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, “Приєднуйтеся до нас”, жовтнева генеральна конференція 2013 року.

Зверніться до Писань

Якщо мені важко відчувати Дух, мені дуже допомагають Писання і приклад віри людей навколо мене. Це додає мені віри. Можливо, ваші молитви були дуже короткими. Спробуйте молитися щиріше, і Небесний Батько допоможе відновити вашу віру.

Кріс Б., 14 років, шт. Орегон, США

Живіть зернятко віри

Я знаю, що можу молитися Батькові й просити Його допомогти мені плекати паросток своєї віри. Мені треба робити все необхідне, щоб живити її: читати Писання, здобувати духовний досвід, пам’ятати про свої благословення і просити допомоги в сім’ї. Таким чином моя віра знову почне рости. Це не відбудеться за один день—це процес, який вимагає часу. Мені треба мати терпіння і довіру до Господа.

Еліяс Б., 18 років, Аргентина

Спробуйте шукати відповіді разом

Коли мені здається, що я втрачаю віру, я йду поговорити з мамою і татом, і ми шукаємо відповіді разом. Іноді після цього ми співаємо надихаючі пісні, щоб відчувати Духа.

Еммалі С., 15 років, шт. Колорадо, США

Зверніться до батьків

Крім того, щоб звертатися в молитві безпосередньо до Небесного Батька, ми можемо запитати у своїх батьків, як ми можемо повернутися до Нього і відновити свою віру.

Еліяс С., 12 років, Пайсанду, Уругвай

Моліться, звертайтеся по допомогу і читайте

Оскільки у мене також віра похитнулася, ось три речі, які я робив, аби повернути її. По-перше, я молився. Мені допомогла молитва про те, щоб мати силу і знати, що мені слід робити. По-друге, я розповів близьким друзям, і вони допомогли мені надзвичайно, коли це було необхідно. По-третє, я читав Писання. У багатьох віршах ідеться про віру, і це допомагає її відновити.

Джек Р., 14 років, шт. Флорида, США

Відповіді слід розглядати як допомогу і чиюсь точку зору, а не як офіційне проголошення вчень Церкви.

Чому Бог допускає війни?

Війна була складовою історії людства на цій землі майже з самого початку її існування. Але Господь, Князь Миру, не хоче, аби ми розпочинали війни одне з одним. Він плаче, коли люди вибирають не любити одне одного і "вони без любові, і ... ненавидять свою власну кров" (Мойсей 7:33), зіпсовуючи землю насильством (див. Буття 6:11–13). Ті, чиє нечестя приводить до війни на землі, будуть судимі за свої вчинки.

Господь наказав Своєму народові: "заперечуйте війну і проголошуйте мир" (УЗ 98:16). Але, коли народи дійсно піднімають одне проти одного зброю, Господь також сказав, що ми іноді можемо бути виправдані у захисті наших сімей, країн та свобод проти руйнування, тиранії та утисків (див. Алма 43:47; Алма 46:12–13; УЗ 134:11). І святі останніх днів, які служать у збройних силах своїх країн, підтримують принцип підлеглості "монархам, президентам, правителям і урядовцям" (Уложення віри 1:12).

Докладніше про це можна прочитати у виступі Гордона Б. Хінклі "Війна і мир" на квітневій генеральній конференції 2003 року.

ФОТОГРАФІЯ ВІД GETTY IMAGES

Наступне запитання

"Як патріарше благословення допоможе мені у прийнятті рішень?"

Надсилайте свої відповіді і, за бажанням, фотографію високої роздільної здатності до 15 березня 2018 року на сайт liahona.lds.org (клацніть на "Submit an Article or Feedback" (Надіслати статтю або відгук)).

Відповіді можуть бути відредаговані для більш стислого чи ясного подання інформації.

МОЛ

Візьміть приклад з Джозефа Сміта та процесу Відновлення.

ИТВА

КЛЮЧ ДО СВІДЧЕННЯ І ВІДНОВЛЕННЯ

Старійшина Роберт Д. Хейлз (1932–2017)
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Нас, керівників Церкви, часто запитують: “Як мені отримати свідчення про відновлену євангелію Ісуса Христа?”

Здобуття свідчення та саме навернення починаються з вивчення і молитви, за чим приходить терпеливе й наполегливе життя за євангелією, запрошення Духа й сподівання на Нього. Життя Джозефа Сміта та послідовність Відновлення є чудовими прикладами цього процесу. Коли ви будете слухати [мою доповідь] ... про події Відновлення, зверніть увагу на кроки, що ведуть до свідчення ...

Зверніться до Писань. Схиліться в молитві. Благайте з вірою. Слухайте Святого Духа.

ФРАГМЕНТ КАРТИНИ *БАЖАННЯ МОГО СЕРЦЯ II*, ХУДОЖНИК УОЛТЕР РЕЙН ФОТОГРАФІЯ ВІД GETTY IMAGES

Велика плутанина

Джозеф Сміт народився 23 грудня 1805 року в м. Шерон, штат Вермонт, США. Він народився у сім'ї, в якій молилися й читали Біблію. У молодості він зацікавився релігією і побачив велику плутанину з приводу вчень Христа, коли "священик сперечався зі священиком, а навернений—з наверненим" (Джозеф Сміт—Історія 1:6).

Така плутанина … почалася століття тому і називалася Великим відступництвом. День Христовий "не настане,—казав апостол Павло,—аж перше прийде відступлення" (2 Солунянам 2:3).

Через кілька десятків років після воскресіння Христа Його апостоли були вбиті, вчення—перекручені, а священство було забрано з землі. Але Павло бачив наш день і пророкував, що "для урядження виповнення часів [Бог] усе об'єдна[є] в Христі" (Ефесянам 1:10). Він знову відновить на землі істинну церкву Христа. …

Джозеф знаходить істину

Джозеф … в 14 років … опинився в центрі "зіткнення [релігійних] думок". Він часто запитував себе: "На боці якої [церкви] правда? Як я можу дізнатися про це?" (Джозеф Сміт—Історія 1:10).

За відповідями Джозеф звернувся до Біблії. "А якщо кому з вас не стачає мудрости, нехай просить від Бога, що всім дає просто, та не докоряє,—і буде вона йому дана" (Якова 1:5).

Прислухавшись до поради Якова, Джозеф пішов у гай поблизу свого будинку і помолився. Коли він звернувся до Бога, "стовп світла … спус[тився]", яскравіший за полуденне сонце, і з'явилися дві Особи. "Один з Них звернувся до мене, називаючи [Джозефа по імені], і сказав, указуючи на іншого: *Це Мій Улюблений Син. Слухай Його!*" (Джозеф Сміт—Історія 1:16–17).

Бог Батько і Його Син, Ісус Христос, розмовляли з Джозефом. Вони відповіли на його запитання. Вони сказали йому, що справжня Церква Христа була забрана з землі. Джозеф дізнався, що ці члени Божества були окремими й різними істотами, Вони знали його ім'я і Вони відповіли на його молитви. Небеса відкрилися, минула ніч відступництва і світло євангелії знову засяяло!

Багато хто з нас, як і Джозеф, шукає світла істини. … Як і Джозеф, ми повинні вивчати Писання, молитися, … [бути] смиренними і [навчитися] виявляти віру.

Мороній і золоті пластини

У перші три роки після Першого видіння, за словами Джозефа, [він відчував себе збентеженим через свої слабкості й недоліки]. Але він не втратив віри і не забував про силу молитви.

21 вересня 1823 року, у віці 17 років, [Джозеф] став на коліна і благав простити йому гріхи та [зрозуміти] своє "положення … перед Богом" (див. Джозеф Сміт—Історія 1:29). Коли він молився, … з'явилося світло, яке яскравішало, "доки кімната не стала світлішою, ніж у полудень" (вірш 30). У цьому світлі стояв посланець, убраний в "білосніжну" мантію (вірш 31). Він звернувся до Джозефа за ім'ям і представився Мороніем. Він сказав, що "Бог призначив [Джозефу] роботу", і розповів про давній літопис, написаний "на золотих пластинах", який після перекладу став називатися Книгою Мормона. Книга містила запис повноти євангелії. (Див. вірші 33–34). … Джозефу було сказано, де знаходиться … цей літопис, схований неподалік … на пагорбі … Кумора.

Наступного дня Джозеф знайшов пластини, але було ще рано діставати їх. Мороній сказав Джозефу приходити сюди у той самий день наступні 4 роки (див. вірші 52–53). Джозеф послухався. Кожного року він приходив на пагорб, де Мороній навчав (вірш 54) його про Відновлення Христової Церкви. …

22 вересня 1827 року, у віці 21 року Джозеф отримав пластини. Він також одержав стародавній прилад для їхнього перекладу, що зветься Урім і Туммім. За допомогою цього священного тлумача і натхнення Святого Духа Джозеф почав роботу над перекладом. …

Відновлення починається

Коли Джозефу було 23, разом з [писарем] Олівером [Каудері] вони працювали над перекладом і дійшли до уривку про хрищення для відпущення гріхів. … Вони захотіли більше інформації. Джозеф знав, що робити.

15 травня 1829 року [Джозеф і Олівер] вирушили в ліс, щоб запитати Господа. Під час молитви їм у "хмарі світла" явився Іван Христитель (Джозеф Сміт—Історія 1:68). Він … христив Спасителя за Його життя [і] він мав ключі, необхідні для виконання обряду Божим повноваженням.

… Іван поклав руки … на голову [Джозефа, а потім Олівера] і дарував [кожному з них] священство Ааронове (див. УЗ 13; Джозеф Сміт—Історія 1:68–69). … Наприкінці травня чи на початку червня 1829 року Джозефу та Оліверу було даровано Мелхиседекове, або вище, священство під руками апостолів Петра, Якова та Івана.

У червні того ж року також було завершено переклад Книги Мормона, а видана вона була менше ніж через рік—26 березня 1830 року. … Через кілька днів, 6 квітня, було офіційно організовано Церкву. Як і пророкував Павло, давня Церква Христа знов з'явилася на землі.

Але робота Відновлення не закінчилася. … [Кертлендський храм, перший храм, який було побудовано в цьому розподілі], був освячений … 27 березня 1836 року. Через тиждень, 3 квітня, там відбулися збори. Після урочистої мовчазної молитви … Господь Ісус Христос [явився Джозефу і Оліверу]. … Мойсей, Еліяс та Ілля також являлися в [Кертлендському храмі] і передавали Джозефу [ключі священства] (див. УЗ 110).

Взірець для нас

Брати і сестри, чи бачите ви взірець? Кожна важлива подія у Відновленні—Перше видіння, явлення Моронія та поява Книги Мормона, відновлення священства та явлення Ісуса Христа у Його святому храмі —всім їм передувала молитва. …

[Багато разів] я відчував незаперечне свідчення Духа Божого, подібного до палання вогню в моєму серці, що відновлена євангелія—істинна. … [Якщо ви ще самі не відчули цього], хочу запропонувати вам прийняти запрошення Моронія в Книзі Мормона: "І коли ви отримаєте їх, я б хотів закликати вас, щоб ви запитали у Бога, Вічного Батька, в ім'я Христа, чи не істинні вони; і якщо ви питатимете з щирим серцем, із справжнім наміром, маючи віру в Христа, Він явить вам правду про це силою Святого Духа. І силою Святого Духа ви можете пізнати правду про все" (Мороній 10:4–5).

… Візьміть приклад з Джозефа Сміта та процесу Відновлення. Зверніться до Писань. Схиліться в молитві. Благайте з вірою. Прислухайтеся до Святого Духа. … І в ім'я Ісуса Христа, я обіцяю: "Якщо ви … будете питати [Небесного Батька] з вірою, сподіваючись, що ви отримаєте, старанно виконуючи [Господні] заповіді, безсумнівно все те відкриється вам" (1 Нефій 15:11). ■

З виступу на жовтневій генеральній конференції 2003 р.

ФРАГМЕНТ КАРТИНИ *ІСУС ХРИСТОС ЯВЛЯЄТЬСЯ ПРОРОКОВІ ДЖОЗЕФУ СМІТУ Й ОЛІВЕРУ КАУДЕРІ*, ХУДОЖНИК УОЛТЕР РЕЙН *ВІДНОВЛЕННЯ МЕЛХИСЕДЕКОВОГО СВЯЩЕНСТВА*, ХУДОЖНИК УОЛТЕР РЕЙН

ЩО, ЧОМУ і ЯК:
ЕТАПИ ВІДНОВЛЕННЯ

Фейт Сатерлін Блекхерст
Співробітник редакції церковних журналів

Уявімо, що ви тиждень відпочиваєте на морі з сім'єю свого друга. Вам дуже весело, але ви починаєте сумувати за своєю сім'єю. Потім ваш тато присилає текстове послання, щоб дізнатися, як ідуть справи. Це саме те, що вам потрібно, аби відчути, що вас люблять і пам'ятають.

Життя на землі можна порівняти з такою ситуацією. Бог не посилає нам послань, але ми далеко від нашого духовного дому, тож спосіб, у який Небесний Батько виявляє Свою любов до нас, полягає в тому, що Він посилає пророків.

РОЗПОДІЛ

Пророки очолюють те, що має назву *розподіл,* тобто проміжок часу, коли (1) Бог має щонайменше одного уповноваженого провідника священства на землі і (2) цей провідник, тобто пророк, дізнається про план спасіння безпосередньо від Бога. Потім пророк навчає, іншими словами *розподіляє,* євангелію між людьми.

Завдяки Писанням ми знаємо про багато розподілів. Серед найважливіших є такі: розподіли Адама, Еноха, Ноя, Авраама, Мойсея, Ісуса Христа і Джозефа Сміта. Господь починав розподіл через кожного з цих пророків.

ІЛЮСТРАЦІЇ БЕНА САЙМОНСЕНА

Щоб навчати євангелії, вам необхідно вміти пояснювати значення слів "відступництво", "розподіл" і "Відновлення". Ця схема може в цьому допомогти.

ВІДСТУПНИЦТВО

Відступництво=злочестивість. Коли людина або група людей відвертаються від істин євангелії Ісуса Христа, відкидають пророків і впадають у гріх, вони перебувають у відступництві.

ВІДНОВЛЕННЯ

Відновлення—це повернення чогось до початкового стану. Це не реформація, тобто зміна чогось існуючого для створення чогось нового. Наприклад, якщо ви хочете відновити старий будинок, ви заново побудуєте його за тими ж кресленнями, які існували на початку. Ви можете додати новий камін, але тоді ви змінюєте будинок, а не відновлюєте його.

Євангелію Ісуса Христа необхідно було відновити, бо її було втрачено під час Великого відступництва. Упродовж століть люди жили без істинної Церкви. Тож Господь *відновив* Свою Церкву і євангелію через Джозефа Сміта, як і передрікали стародавні пророки (див. Ісая 2:1–3; 29:13–14; Дії 3:19–21; Об'явлення 14:6–7; 2 Нефій 3:3–15).

Істинна євангелія Ісуса Христа зараз на землі й залишатиметься на ній. А чи залишитеся ви з нею? Хоча світ стає все більше злочестивим, Церква Ісуса Христа залишатиметься до кінця.

Ви можете зробити вибір—такий самий вибір, перед яким поставали всі смертні від початку часу: чи йтимете ви за пророком? Якщо так, то матимете благословення і Духа, який буде вас вести.

ХТО ОЧОЛЮВАВ РОЗПОДІЛИ

Цих пророків покликав Бог "через їхню надзвичайну віру і добрі діяння" (Алма 13:3; див. також Авраам 3:22-23). Ключі священства, які вони мали, було відновлено пророкові Джозефу Сміту. Ось кілька цікавих фактів про цих пророків. Подивіться, що ще ви можете дізнатися про них, вивчаючи Писання.

АДАМ

Адам був справжнім піонером: він був першою людиною на землі й першим пророком! Він навчав свою сім'ю євангелії, але навіть на початку багато людей "шукали своїх власних порад у темряві" й відкидали істину (Мойсей 6:28).

ЕНОХ

Чи ви коли-небудь чули, щоб ціле місто було взято на небо? А місто Сіон, засноване Енохом, було настільки праведним, що людей було забрано жити з Богом (див. Мойсей 7:23).

НОЙ

Ви знаєте про ковчег Ноя. Лише вісім людей—сім'я Ноя—врятувалися після потопу, бо послухалися застережень Ноя (див. Буття 7; Мойсей 8). Але чи знали ви, що він отримав священство в 10-річному віці (див. УЗ 107:52) і що "велетні ... прагнули позбавити Ноя життя"? (Мойсей 8:18).

АВРААМ

Злочестивий священик мало не приніс Авраама в жертву, однак його врятував ангел (див. Авраам 1). Він мав кілька дивовижних одкровень, у тому числі видіння про доземне життя. Члени Церкви є його нащадками, і Авраамів завіт названо на його честь. (Див. Авраам 2-5).

МОЙСЕЙ

Мойсей вивів ізраїльтян з Єгипту й допоміг здобути свободу. Він "старанно прагнув освятити свій народ, щоб вони могли побачити обличчя Бога; але вони закам'яніли серцями своїми і не могли витримати Його присутності" (УЗ 84:23-24). Насправді через своє відступництво вони блукали по пустині 40 років!

ІСУС ХРИСТОС

Ісус Христос не лише навчав євангелії і творив багато чудес, але Він також встановив на землі Свою Церкву. Він викупив наші гріхи, Його розп'яли і Він воскрес, давши нам можливість подолати духовну й фізичну смерть. Він очолює Церкву й сьогодні, і Він разом з Небесним Батьком є джерелом влади священства.

ВЕЛИКЕ ВІДСТУПНИЦТВО

Після Спасителевого Воскресіння Його апостоли та інші провідники Церкви намагалися поширювати євангелію, але люди відкинули їхнє вчення і навіть убили більшість апостолів. Через злочестивість людей повноту євангелії було втрачено на землі. Світ поринув у духовну темряву (див. Ісая 60:2).

- Понад 1000 років люди не мали доступу до обрядів спасіння, благословень храму і провідництва пророка.
- Біблія втратила певні дорогоцінні істини.
- Про справжню природу Бога навчали неправильно.
- Деякі обряди спасіння були змінені або їх неправильно навчали (див. Ісая 24:5).
- Це відступництво згодом привело до створення багатьох церков.

РЕФОРМАЦІЯ

Під час Великого відступництва певні люди в Європі, які багато розмірковували про релігію, зрозуміли, що євангелії Ісуса Христа навчають неправильно. Ці реформатори не були пророками, але вони робили все, що могли, аби навчати істині так, як вони її розуміли. Вони допомогли відкрити доступ до Біблії більшій кількості людей. Було багато борців за релігійну свободу, і вони відкрили шлях для Відновлення євангелії.

ДЖОЗЕФ СМІТ

То чи було втрачено повноту євангелії навіки? Ні! Бог знову відкрив важливі істини Джозефу Сміту. Небесні посланці відновили йому всі необхідні ключі священства (див. УЗ 27:8–13; 110; 128:18–21), тим самим перетворивши цей розподіл на "розподіл повноти часів" (УЗ 138:48). Його також називають останніми днями, бо це є останній розподіл перед Другим пришестям Ісуса Христа.

ВІДНОВЛЕННЯ

І знаєте що? ВИ маєте благословення Відновлення. Так, ви!

- Церкву Ісуса Христа було відновлено разом з пророками і апостолами, які керують нею.
- Книга Мормона, Учення і Завіти, Дорогоцінна Перлина та інші сучасні одкровення відновили дорогоцінні істини, які було втрачено (див. 2 Нефій 27).
- Джозеф Сміт отримав Ааронове священство від Івана Христителя (див. УЗ 13) і Мелхиседекове священство від апостолів Петра, Якова та Івана (див. УЗ 128:20).
- Уповноважені носії священства виконують належним чином обряди спасіння.
- І ми знаємо, що істину ніколи знову не буде втрачено через відступництво (див. Даниїл 2:44). ■

Коли ви більше дізнаєтеся про Ісуса Христа, ви запрошуєте Його мир і присутність у своє життя.

Сара Хансон

Уявіть, що ви прочитали *все* про Спасителя в Писаннях: у Святій Біблії, Книзі Мормона, Ученні і Завітах та Дорогоцінній Перлині. Ви скажете, це вимагає багато часу й праці! Але в січні 2017 року президент Рассел М. Нельсон звернувся із закликом зробити саме це—вивчити в Головних трудах Церкви все, що Ісус сказав і зробив. За словами президента Нельсона, по завершенні такого проекту він став "іншою людиною". Він не лише більше дізнався про Ісуса Христа, але також відчув, що з більшою відданістю ставиться до Нього[1].

Ви також можете наблизитися до Христа, пізнаючи Його. Вивчення життя і мети Спасителя запрошує Його мир у ваше життя і допомагає пізнавати Його та Небесного Батька. Зверніть увагу, як ці молоді люди відповіли на два запитання: (1) Яка ваша улюблена історія з Писань про Спасителя і чому? (2) Яким чином вивчення євангелії принесло вам мир?

ФРАГМЕНТ КАРТИНИ *А ДЕ Ж ДЕВ'ЯТЬ*, ХУДОЖНИК ЛЗ ЛЕМОН СВІНДЛ

ПІЗНАВАТИ СПАСИТЕЛЯ

Мені подобається історія про 10 прокажених, тому що Христос виявив так багато любові тому прокаженому, який висловив Йому вдячність. Він сказав: “Твоя віра спасла тебе!” (Лука 17:19; див. вірші 11–19). Мені подобається та щира доброта, яку Він виявляє всім.

Через нещодавні трагічні події в моїй школі всім необхідно відчувати більше миру і спокою. Я знайшов силу та спокій завдяки навчанню в семінарії. Вчителі семінарії допомагають кожному бачити зв’язок між власним життям і Писаннями та євангелією. Так чудово бачити контраст між тим, що відбувається на уроках семінарії та на уроках у школі. В семінарії маєш інші відчуття, які приносять мир.

Габріель Д., 16 років, шт. Колорадо, США

Історія Алми про віру і Слово Бога (див. Алма 32:18–43) навчила мене, що коли ми сіємо любов, то отримуємо любов. Як Алма пояснював зорамійцям, віра подібна до насіння. Це сподівання на те, що щось є істинним, хоча відразу цього не видно. Віра зростає, коли людина має бажання вірити і чути слово Бога. Усе це допомогло мені заспокоїтися, зміцнитися серцем і здобути свідчення, що Небесний Батько дивиться на мене очима любові й милосердя.

Вивчаючи Писання щодня, я зрозуміла краще ту любов, яку Спаситель має до кожного з нас. Це знання допомагає мені пояснювати своїм друзям у школі, що вони не самотні, коли у них виникають проблеми, бо є Бог, Який любить їх.

Марія Д., 17 років, Гвадалахара, Іспанія

Мені подобається 3 Нефій, розділ 17, коли Спаситель приходить на Американський континент і запрошує дітей підійти до Нього. Він сидить з ними і приділяє час кожному окремо. На мій погляд, це дивовижна історія, бо вона показує, Ким є Ісус Христос і як багато любові Він має до кожного з нас. Я вірю, що Він сяде також біля кожного з нас, коли

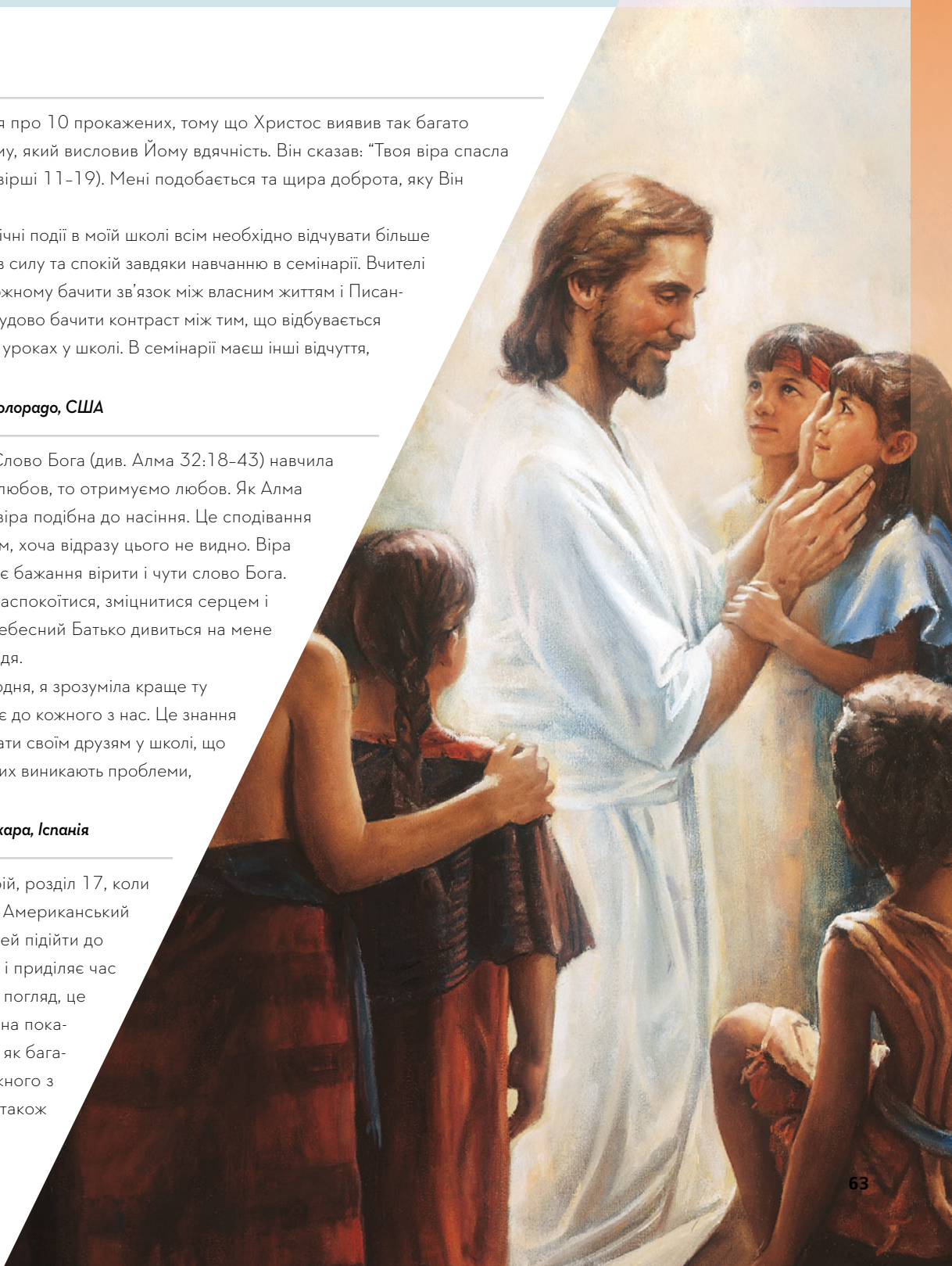

ФРАГМЕНТ КАРТИНИ *ХРИСТОС І ДІТИ З КНИГИ МОРМОНА*, ХУДОЖНИК ДЕЙ ПАРСОН

Мені подобається історія про те, як Христос приходить на Американський континент, запитує, чи є хворі або стражденні серед них, а потім зцілює їх. Після цього Він благословляє малих дітей. (Див. 3 Нефій 17). Я думаю, що це дійсно прекрасний і сильний епізод. Мені подобаються діти, мені подобається, коли люди виявляють їм більше любові, бо діти такі чисті. Цей епізод показує мені глибину Спасителевої любові до нас. Оскільки Він любив людей у той час настільки, що робив для них усе, що міг, Він може сьогодні любити нас також.

У книзі Ісая 53:3 сказано, що Спаситель—це "страдник, знайомий з хоробами". Коли я думаю про Спасителеву Спокуту, про те, через що Він пройшов заради нас і що я можу отримати прощення, коли каюся в своїх гріхах, то відчуваю справжній спокій. Багато людей у Книзі Мормона—сини Мосії, Аммон і Алма молодший—мали непросте минуле, але вони були спроможні отримати прощення. Вони звернулися до Христа, покаялися і стали для нас дивовижним прикладом, з якого ми можемо навчатися сьогодні. Мене втішає знання про те, що я також можу отримати прощення.

Аліна Т., 18 років, шт. Орегон, США

нам потрібна буде Його допомога.

У цьому році я поставила перед собою завдання читати сторінку з Писань кожного дня. Після того як я почала це робити, я вже чекала цієї нагоди кожного дня. Я так багато дізналася з тих слів та історій в Писаннях, оскільки намагалася присвятити час, щоб зрозуміти їх, і я наблизилася до Небесного Батька і Спасителя, тому що дізналася більше і про Них. Це принесло в моє життя більше спокою.

Анна С., 17 років, шт. Монтана, США

В моїй улюбленій історії з Писань розповідається про те, як Ісус, спонукуваний своєю матір'ю, перетворив під час весілля воду на вино (див. Іван 2:1–11). Ця історія подобається мені найбільше, бо показує, з якою повагою Ісус ставився до жінок, зокрема до своєї матері. Ця історія заохочує дітей слухатися своїх батьків не через страх, а з безмежної любові. Приклад Ісуса Христа—це те, чого кожен має прагнути. Його любов до матері ніколи не слабшала, і наша любов до батьків також не має слабшати. Цей уривок є моїм улюбленим ще й тому, що Його чудо було актом служіння, і ми також можемо творити чудеса, допомагаючи іншим.

Ця історія та інші історії в Писаннях приносять мені мир. Мене втішає знання, що намагаючись завжди навчатися від Христа і наслідуючи Його вчення, я колись зможу повернутися до люблячого Небесного Батька.

Енн Р., 17 років, шт. Вікторія, Австралія

ФРАГМЕНТ КАРТИНИ *ХРИСТОС І БАГАТИЙ ЮНАК*, ХУДОЖНИК ГЕНРІХ ГОФМАН

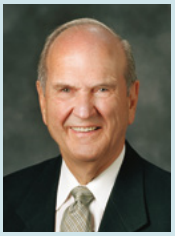

ЗОСЕРЕДЖУЙТЕСЯ НА НЬОМУ

"Наша увага повинна бути прикута до Спасителя і Його євангелії. Необхідно докладати великих розумових зусиль, щоб намагатися рівнятися на Нього в *кожній* думці. Але, коли ми робимо це, наші сумніви і страхи зникають".

Президент Рассел М. Нельсон, "Прикликати силу Ісуса Христа в наше життя", квітнева генеральна конференція 2017 р.

Мені подобається історія про Христа і багатого юнака (див. Марк 10:17–22). Вона поглиблює моє розуміння і бачення того, що Бога треба ставити на перше місце. Кожному було б важко виконати прохання продати все своє майно. Але, на мою думку, розвинути готовність ставити на перше місце Бога, а не майно,— саме цьому кожен з нас має навчитися в житті. Безмежна любов, яку Ісус Христос має до нас, дійсно є дивовижною. Вона безсумнівно є кращою за будь-які гроші або статки, набуті в цьому житті.

Читання Писань приносить мені мир і втіху, а також більшу мудрість і розуміння. Хоча я, можливо, не завжди негайно помічаю силу Писань, я знаю, що читання Писань позитивно впливає на моє життя і допомагає відчувати Духа та розпізнавати Його спонукання.

Юцен С., 19 років, Тайчунг, Тайвань

Коли Христос іде до дівчинки, яка помирає, жінка, що страждала на кровотечу, просто торкається Його одягу і зцілюється. Христос обертається і розмовляє з нею після того, як розуміє, що вона доторкнулася до Нього (див. Лука 8:43–48). Хоча Христос ішов, щоб допомогти іншій людині, Він приділяє час і цій жінці. Христос також приділяє час всім нам.

У мене дуже напружене життя: я навчаюся в школі, або займаюся балетом, або ще чимось. Беручи до уваги все це, мені не вдається побути на самоті або відчути спокій. Коли я читаю Писання або молюся, то відчуваю справжній спокій. Так добре його відчувати і мати якийсь відпочинок від усієї цієї біганини. У такі моменти спокою я наближаюся до Спасителя і зростаю в євангелії. ■

Зое Б., 17 років, шт. Юта, США

Автор живе в штаті Юта, США.

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Рассел М. Нельсон, "Пророки, провідництво та божественний закон" (всесвітній духовний вечір з дорослою молоддю, 8 січня 2017 р.), broadcasts.lds.org; "Прикликати силу Ісуса Христа в наше життя", квітнева генеральна конференція 2017 р.; "Вивчайте слова Спасителя", *Ліягона,* січ. 2018, сс. 56–59.

ФРАГМЕНТ КАРТИНИ *ЖІНКА ТОРКАЄТЬСЯ ПОДОЛУ СПАСИТЕЛЕВОГО ОДЯГУ*; ХУДОЖНИК ХЕЙДІ ДАЕНС ДАРПІ

Що для мене означає відновлення

Відновлення Церкви почалося, коли Небесний Батько і Ісус Христос явилися Джозефу Сміту у 1820 році. Після цього сталися інші важливі події, які сприяли становленню Церкви Ісуса Христа знову на землі. Прочитайте ці картки, виріжте їх, наклейте на папір і пограйте у гру “знайди пару”.

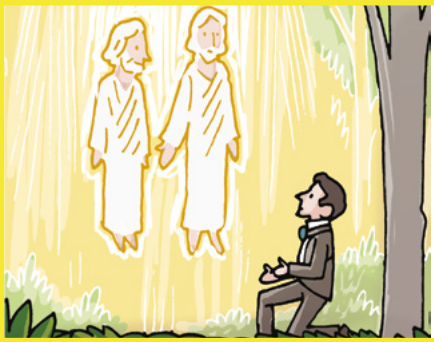

Небесний Батько й Ісус Христос явилися Джозефу Сміту ...

... тож я знаю, що Вони мають тіла, як і я!

Джозеф Сміт переклав золоті пластини ...

... тож я можу читати Книгу Мормона!

Іван Христитель передав Ааронове священство Джозефу Сміту і Оліверу Каудері ...

... тож я можу охриститися в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів!

Петро, Яків та Іван відновили Мелхиседекове священство ...

... тож я можу мати дар Святого Духа!

ІЛЮСТРАЦІЇ АДАМА КОФОРДА

Церкву було організовано 6 квітня 1830 року ...

... тож я можу ходити до Церкви!

Емма Сміт підібрала пісні для першого церковного збірника гімнів ...

... тож я можу співати гімни!

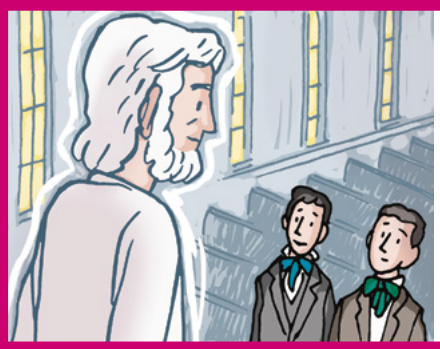

У Кертлендському храмі Ілля дав Джозефу Сміту ключі для запечатування сімей ...

... тож я можу займатися сімейною історією й ходити до храму!

Господь заповідав першим святим сплачувати десятину у розмірі 10 відсотків ...

... тож я можу давати десятину і пожертвування від посту!

Аурелія Роджерс об'єднала для навчання дітей, що живуть по сусідству, у Товариство ...

... тож я можу ходити до Початкового товариства!

"Як один з Його слуг, я свідчу, що Ісус є Христос, наш Викупитель і наш Спаситель. Я знаю, що Він живе і що Його лагідні милості досяжні для кожного з нас".

Старійшина Девід А. Беднар
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів
З виступу "Лагідні милості Господа", Ліягона, *трав. 2005, с. 99.*

ІЛЮСТРАЦІЯ ТАЇ МОРЛІ

Дивовижний урок

Старійшина Валері В. Кордон
Сімдесятник

“Чи небесних отворів вам не відчиню, та не виллю вам благословення?” (Малахія 3:10).

Коли я в дитинстві жив у Гватемалі, моїй сім’ї належала фабрика, на якій виготовляли форму для спортивних команд.

Мій батько хотів, щоб діти в нашій сім’ї навчилися старанно працювати. Ми допомагали йому на фабриці. Я часто потрапляв у халепу, коли був малий. Здавалося, що я завжди щось ламаю! Але коли я підріс, батько дозволив мені дбати про в’язальні машини.

Тато платив нам за ту роботу, яку ми виконували. Потім він запитував: “Що ви будете робити з вашими грошима?” Я знав правильну відповідь: “Платити десятину і збирати гроші на місію”.

Коли мені було 13 років, наш бізнес втратив багато грошей. Нам довелося продати багато в’язальних машин. Замість двохсот працівників у нас було менше п’яти. Вони працювали у нас вдома в гаражі.

Я завжди платив свою десятину, але насправді ніколи не розумів, наскільки важливою вона є. Згодом я засвоїв важливий урок. Одного суботнього ранку я почув, як мої батьки тихенько розмовляють. Тато сказав мамі, що є достатньо грошей або для того, щоб заплатити десятину, або на їжу. На те й інше грошей не було. Я хвилювався. Що ж зробить тато?

У неділю я бачив, як тато вручив конверт нашому президенту філії. Він вирішив сплатити десятину! Я радів, що він це зробив, але і хвилювався також. Що ж тепер ми будемо їсти?

Наступного ранку хтось постукав у наші двері. Вони сказали тату, що прямо зараз їм потрібні форми. Зазвичай люди платять після виконання замовлення. Але ці люди заплатили батькові в той же день, ще до того, як він виготовить форми.

У ті вихідні дні я засвоїв прекрасний урок, який вплинув на все моє життя. Закон десятини допомагає нам зміцнювати нашу віру і виявляти вдячність Небесному Батькові. Сплата десятини— це благословення! ■

ІЛЮСТРАЦІЯ БРЕНДОНА ДОРМАНА

Взуттєва майстерня Абуело

Рей Голдруп
Ґрунтується на справжніх подіях

*“Не завжди легко сказати: “Пробач” (*Children’s Songbook, *98).*

Мігель відкрив двері взуттєвої майстерні свого абуело (дідуся). Він відчув запах шкіри, з якою працював Абуело. Той запах був серед його улюблених.

“Привіт, Абуело!”

Абуело стояв на колінах, обводячи стопу замовника на аркуші паперу. Він не підняв очі. Абуело уже недочував.

Мігель сів на його робочий стілець. Він дивився на стосики порізаної шкіри. Він уявляв, що Абуело зробить із кожної за допомогою молотка і плоскогубців.

Інструменти нагадали Мігелю про щось іще, що він любив. Абуело завжди давав Мігелю цукерку, коли той допомагав йому прибирати.

Але Мігель був такий голодний саме зараз! Він знав, що не повинен брати пригощення без дозволу, але було схоже, що Абуело ще не скоро звільниться. “Може, не варто чекати”,—подумав Мігель.

Мігель простягнув руку до стола, де стояла банка з цукерками. У ній було повно його улюблених цукерок—солодких, притрушених меленим чилі! Мігелю було трохи не по собі, коли він відкривав банку. Але цукерки були такі спокусливі. Він поспіхом поклав одну до рота.

Дуже швидко замовник пішов. Абуело узяв кусок шкіри й поклав її у якусь рідину. Це для того, щоб шкіра була м’яка і з нею легко було працювати.

“Ти знаєш, що нам потрібно бути більше схожими на цей черевик”,— сказав дідусь.

Мігель якомога швидше проковтнув залишки цукерки. Потім він підійшов до Абуело.

“Привіт!— сказав Абуело з усмішкою.— Я радий, що прийшов мене провідати”.

Мігель обняв Абуело. Він сподівався, що Абуело не здогадається, що він з’їв цукерку. Мігель відігнав страхи.

“Схоже, що сьогодні у тебе багато роботи,— сказав Мігель, показуючи на стосики шкіри.— Чи тобі потрібна якась допомога?”

“Так, звісно. Дай мені, будь ласка, ту нитку”.

Мігель узяв довгу нитку. Він провів по ній руками. Вона була міцніша, ніж здавалося.

“Ого, яка міцна”.

Абуело засміявся. “Вона має бути такою, щоб витримати всі життєві навантаження”. Абуело протягнув нитку крізь шкіру. Потім його обличчя набуло такого виразу, який мама іноді називала “мудрий Абуело”.

“Ти знаєш, що нам потрібно бути більше схожими на цей черевик”,—сказав Абуело, киваючи головою.

Мігель скоса поглянув на шкіру. “Гм. Справді?”

“Так, справді. Нам треба бути сильними. Тоді спокуси Сатани не здолають нас”.

Раптом Мігель згадав про червону цукерку. Він знав, що треба сказати про неї Абуело.

Абуело узяв з полиці старий черевик. “Бачиш оцю велику діру?”

Мігель, мабуть, міг просунути руку крізь ту діру. “Так”.

“Спочатку там була невеличка дірочка, яку можна було легко полагодити. Але людина чекала, і тепер набагато важче полагодити черевик. Погані звички і поганий вибір можна порівняти з цією дірою. Краще залагодити їх якомога раніше”.

Абуело знову кивнув, і до його усмішки додався вираз “мудрого Абуело”. Вони продовжували розмовляти, поки Абуело працював. Увесь той час Мігель думав про червону цукерку.

Коли Абуело закінчив, Мігель допоміг йому прибирати. Тоді Абуело узяв банку з цукерками.

Нарешті Мігель не зміг більше стримуватися. “Я взяв у тебе цукерку!”—швидко промовив він.

Абуело поставив банку. “Що ти сказав?”

Мігель розповів про те, як узяв без дозволу цукерку. “Вибач, Абуело. Я ніколи більше так не зроблю. Обіцяю!”

Абуело міцно обійняв Мігеля. Мігель відчув *таке* полегшення.

“Дякую за чесність. Це для мене важливіше за будь-що інше”.

По дорозі додому Мігель почував себе так, як одна з нових пар черевиків у майстерні Абуело. Він був міцний і готовий до життя! ■

Автор живе в штаті Юта, США.

ХОРОШЕ ПОЧУТТЯ

Одного дня ми з мамою пішли сплатити за воду, і у чоловіка перед нами випало багато грошей, але він цього не помітив. Я поквапилася і віддала їх тому чоловікові. Він сказав: “Дуже дякую!” і додав, що, на його думку, інші діти так би не вчинили. У мене було таке хороше почуття. Я завжди його пам’ятатиму.

Бріанна С., 9 років, шт. Айдахо, США

ІЛЮСТРАЦІЇ ДОНАЛЬДА ВУ

Май сміливість бути ДОБРИМ!

Моє світло світить, коли я з добротою ставлюся до людей.

Брат Клавдії, Тайлер

Привіт!

Я Клавдія і живу в Австралії.

Я захищаю людей

У моєму класі в школі одному хлопчику важко навчатися. Я заступаюся за нього, коли люди з нього кепкують, і допомагаю на уроках, коли йому це потрібно. Моя вчителька сказала, що це єдиний рік, коли він почувається своїм у цьому класі.

Мій маленький плюшевий ведмедик

Коли дядько моєї вчительки помер, вона дуже сумувала. Вона не знає про Церкву, тому я сказала їй, що Небесний Батько її любить. Я зробила для неї листівку і сказала, що вона знову побачить свого дядька. Я дала їй мого особливого малесенького плюшевого ведмедика, щоб допомогти пережити сумні часи.

Співи і Святий Дух

Мені подобається співати пісні зі *Збірника дитячих пісень*. Моя сім'я каже, що це допомагає їм відчувати Святого Духа. Святий Дух дає мені теплі почуття в душі.

Щасливі друзі

Моїй сусідці Олівії важко ходити, розмовляти і чути. Мама Олівії каже, що Олівії пощастило мати такого друга, як я. Мені теж пощастило!

ЯК ВИ МОЖЕТЕ СЯЯТИ?

МАЙТЕ СМІЛИВІСТЬ дружити з кимось, у кого небагато друзів.

МАЙТЕ СМІЛИВІСТЬ допомогти вашому сусідові.

МАЙТЕ СМІЛИВІСТЬ запросити друга до церкви.

МАЙТЕ СМІЛИВІСТЬ співати!

ПРИШЛІТЬ НАМ ЗІРКУ!

Яким чином ви сяєте своїм світлом так, як просив нас робити Ісус? Пришліть електронного листа з вашою історією і вашим фото, разом з дозволом ваших батьків, на адресу liahona@ldschurch.org.

ФОТОГРАФІЯ КОАЛИ ВІД GETTY IMAGES

Загублений і знайдений

Кael С., 8 років, шт. Вірджинія, США

Я знаю, що Небесний Батько відповідає на молитви. Коли моя сім'я жила в Німеччині, ми пішли до *Volksmarch* у нашому селі. *Volksmarch*—це місце для прогулянок, де друзі й сусіди разом проводять час на природі. Мої батьки сказали, що я можу разом зі своєю подружкою йти попереду групи й ми побігли по довгій стежці.

Через кілька хвилин я вже не бачив нікого зі своєї сім'ї. Я сказав подрузі, що залишуся на стежці, аби почекати сім'ю. Невдовзі я вже не бачив ні своєї подруги, ні її сім'ї, а моїх батьків усе ще не було. Я був один у лісі й мені було страшно. Я вирішив помолитися про те, щоб хтось мене знайшов.

В іншому кінці лісу мій батько відчув, як Святий Дух каже йому: "Іди, пошукай сина". Він відчув, як я його потребував, тож відразу повернув назад і сказав мамі, що йде мене шукати. Через кілька хвилин тато вибіг на стежку, де я чекав, і знайшов мене. Я був такий радий побачити тата! Коли він розповів мені, як сильно відчув, що мені потрібна допомога, я знав, що то Небесний Батько відповів на мою молитву.

Я такий радий знати про те, що, де б я не був, я можу розмовляти з Небесним Батьком. Він допоможе мені знайти шлях. ■

ІЛЮСТРАЦІЯ ШЕЙДИ АББАСІ

НАША СТОРІНКА

Я дуже хвилювався під час хрищення, але коли я зайшов у воду, то відчув радість і щастя.

Томас Б., 8 років, Уругвай

Ми їхали з Камбоджі до храму в Гонконзі, Китай, аби запечатати мою маленьку сестру Лауру до сім'ї. Я відчувала Духа в тому особливому місці.

Роза П., 9 років, Камбоджа

Одного разу я спокійно читала у класі, поки всі грали в настільні ігри. Коли пролунав дзвоник, діти поклали ігри назад, на полицю, і зробили це не акуратно. Я почала наводити порядок, і невдовзі всі почали допомагати. Я дала своєму світлу сяяти, показуючи хороший приклад.

Вінні В., 10 років, Канада

Коли мені виповнилося вісім років, дідусь, бабуся та багато друзів прийшли на моє хрищення. Тато христив і конфірмував мене. Потім я подарувала 30 см свого волосся дитині, хворій на рак. День народження приніс мені велику радість!

Лавона Р., 8 років, Індонезія

Йосипа продають до Єгипту

Кім Уебб Рейд

У Йосипа було 11 братів. Батько подарував йому красивий різнобарвний одяг. Бог сказав Йосипу, що він буде головним серед своїх братів.

Старші брати Йосипа дуже розсердилися. Вони не хотіли, щоб Йосип був їхнім ватажком! Вони продали його людям, які прямували до Єгипту, і він став рабом.

ІЛЮСТРАЦІЇ ЕЙПРІЛ СТОТТ

Йосип тяжко працював. Він приймав правильні рішення, навіть коли люди казали про нього неправду й кинули його до в'язниці.

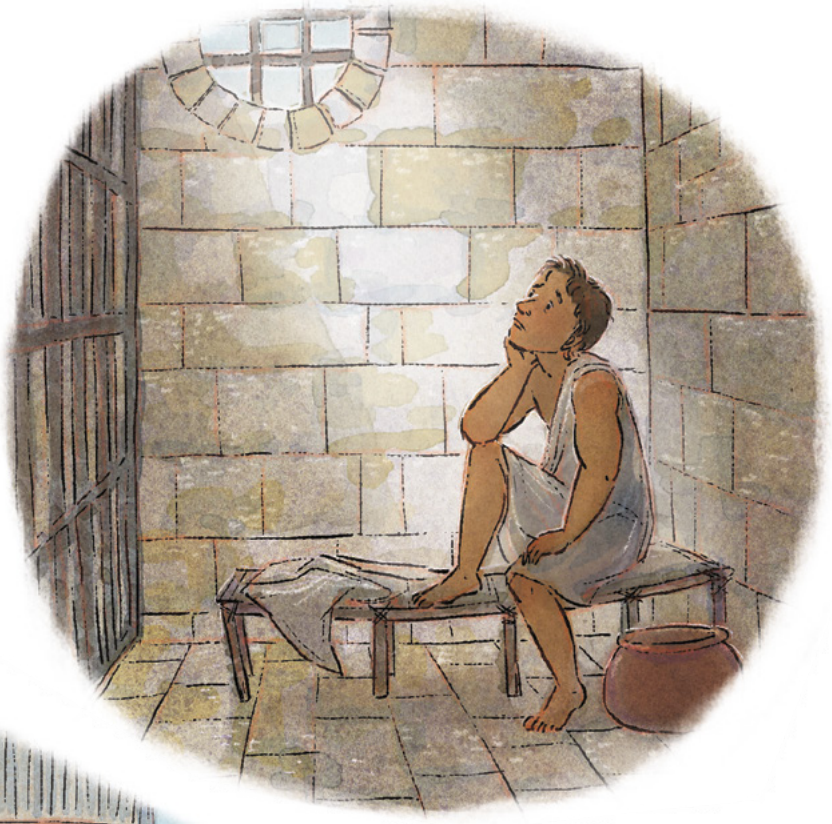

Навіть у тяжкі часи Йосип довіряв Богові. І Бог був з ним. Йосип став начальником у Єгипті! Коли він став дорослим, то допоміг своїй сім'ї саме так, як казав Бог.

Я можу довіряти Богові, як і Йосип. Я можу вибирати правду. Бог буде зі мною за будь-яких обставин. ■

З Буття 37–41.

Ісус каже: ‘‘За Мною йдіть’’.

ІЛЮСТРОВАНО ЕЙПРІЛ СТОТТ

Старійшина Д. Тодд Крістофферсон
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

РЕАЛЬНІСТЬ ВОСКРЕСІННЯ

Ісус Христос в дійсності—це єдине ім'я, через яке людство може отримати спасіння.

Замисліться на мить про важливість Воскресіння в остаточному виявленні сутності Ісуса з Назарета і розв'язанні великих філософських суперечок і питань життя. Якщо Ісус дійсно воскрес буквально, то з цього беззаперечно витікає, що Він є божественною істотою. Жоден простий смертний не має в собі сили, щоб ожити після смерті. Оскільки Він воскрес, Ісус не міг бути лише теслею, вчителем, рабином або пророком. Оскільки Він воскрес, Ісус мав бути Богом, навіть Єдинонародженим від Батька.

Тому те, чого Він навчав, є істинним; Бог не може обманювати.

Тому Він був Творцем землі, як Він і сказав.

Тому і небеса, і пекло існують, як Він і навчав.

Тому існує світ духів, який Він відвідав після Своєї смерті.

Тому Він прийде знову, як сказали ангели, і "буде особисто царювати на землі" [Уложення віри 1:10].

Тому буде і Воскресіння, і останній Суд для всіх.

Виходячи з реальності Воскресіння Христа, сумніви щодо всемогутності, всезнання і доброзичливості Бога Батька—Який віддав Свого Єдинонародженого Сина заради викуплення світу—є безпідставними. Сумніви щодо значення і мети життя—необґрунтовані. Ісус Христос в дійсності—це єдине ім'я, через яке людство може отримати спасіння. Милість Христа реальна і дає грішнику, який кається, і прощення, і очищення. Насправді віра—це більше, ніж уявлення або вигадка психологів. Існує кінцева й загальна істина, і є об'єктивні та незмінні норми моралі, яким Він і навчав.

Виходячи з реальності Воскресіння Христа, покаяння щодо будь-якого порушення Його закону і заповідей—і можливе, і має бути невідкладним. Чудеса Спасителя були реальними, як і Його обіцяння Своїм учням, що вони можуть робити те саме і навіть більше. Його священство є реальною силою, яка "керує євангелією та тримає ключ від таємниць царства, саме ключ від пізнання Бога. Отже, у його обрядах явлена сила божественності" (УЗ 84:19–20). Оскільки Воскресіння Христа є реальним, смерть для нас не кінець, і хоча черви знищать наші тіла, однак у нашій плоті ми побачимо Бога [див. Йов 19:26]. ■

З виступу на квітневій генеральній конференції 2014 року

ІЛЮСТРАЦІЇ ЯДКАРИ РАМОС

ХРИСТОС ВІДВІДУЄ НЕФІЙЦІВ,
ХУДОЖНИК МІНЕРВА ТЕЙЧЕРТ

“Чи маєте хворих серед вас? … Приведіть їх сюди і Я зцілю їх. … І сталося, що коли Він так сказав, увесь натовп, одностайно, підійшов з своїми хворими, і своїми страждаючими, і своїми кривими, і з своїми сліпими, і з своїми глухими, і з усіма тими, хто страждав від чогось; і Він зцілив кожного з тих, кого було приведено до Нього” (3 Нефій 17:7, 9).

УЧИТЕЛЯМ МОЛОДІ

ЩО, ЧОМУ І ЯК: ЕТАПИ ВІДНОВЛЕННЯ

Розкажіть цієї неділі про відступництво і Відновлення так, щоб це було легко зрозуміти.

58

ДОРОСЛІЙ МОЛОДІ

ШІСТЬ ШЛЯХІВ ДО СПРАВЖНЬОГО ЩАСТЯ

46

БАТЬКАМ І ПРОВІДНИКАМ ПОЧАТКОВОГО ТОВАРИСТВА

ГРА "ЗНАЙДИ ПАРУ" НА ТЕМУ ВІДНОВЛЕННЯ ДЛЯ ДОМАШНЬОГО СІМЕЙНОГО ВЕЧОРА АБО СПІЛЬНИХ ЗАХОДІВ

66

UKRAINIAN
4 021475019 2 9

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ